

การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียน
 ชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร
 กับโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

ลัดดาวัลย์ หกสุวรรณ
 พยธมฺมคณาจารย์
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มีนาคม ๒๕๒๕

คณะกรรมการที่ปรึกษาฯ ว่าด้วยสถิติได้พิจารณาปัญหาเชิงเทคนิคแล้ว
 ให้เลขาฯ รับผิดชอบเป็นส่วนหนึ่งของการเก็บภาพหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไว้.

อรรถ นิพัทธ์กุล ประชา

๒/๓ ๑ = ๒ กรรมการ

มิถุนายน 2518

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลือ และการให้คำแนะนำ
อย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์อัมพา โชติงเสถียร และ อาจารย์ปฐม นิคมานนท์
ผู้เขียนจึงขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทั้งสองท่านเป็นอย่างสูง

ผู้เขียนขอขอบพระคุณอาจารย์ใหญ่โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครทั้ง 5 แห่ง
อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสาธิต ทั้ง 2 แห่ง อาจารย์ยุพา ไวรักษ์สัตย์ อาจารย์พยนต์ แสงเคซ
แห่งประณาสัทธิศรีนครินทรวิโรฒ และอาจารย์อมรา มนัสวานิช แห่งสาธิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นอกจากนี้ผู้เขียนขอขอบคุณ คุณศรีสัชนา ผลทวี คุณเวณา หุสธรรม
คุณโชติศักดิ์ ถาวรศิริขจร คุณพิเชฐ ศรีวรกุล ตลอดจนเพื่อน ๆ และผู้ใกล้ชิดอีกหลายท่าน
ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ลัดดาวัลย์ หกสุวรรณ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	• ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	• ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	• ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	• คำนึงเป็นพิเศษเฉพาะ	5
2	เอกสาร การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	7
	เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาทั่ว ๆ ไป	7
	เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาที่มีส่วนสัมพันธ์กับระดับอายุ	9
	เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาที่มีส่วนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	11
	เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาที่มีส่วนสัมพันธ์กับฐานะทางเศรษฐกิจ	13
	• สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	15
3	วิธีดำเนินการ	16
	• การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	17
	• การสร้างแบบสอบถาม	18
	• การทดลองใช้แบบสอบถาม	20
	• การรวบรวมข้อมูล	21
	การจักระทำกับข้อมูล	21

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	25
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	25
	การวิเคราะห์ข้อมูล	26
	- วิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อของข้อคำถาม ปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว จำแนกตาม ประเภทโรงเรียน	27
	- วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร กับนักเรียนในโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร	39
	- วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น กับนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น	41
	- วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	43
	- วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนที่มีบิดามารคามีฐานะ ทางเศรษฐกิจต่ำ และนักเรียนที่มีบิดามารดา มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง	45
5	สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	47
	ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	47
	กลุ่มตัวอย่าง	47

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	47
4 การวิเคราะห์ข้อมูล	48
5/1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
อภิปรายผล	53
ข้อเสนอแนะ	58
บรรณานุกรม	59
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก.	
ภาคผนวก ข.	

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียนและระดับชั้น	18
2	ค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อของแบบสอบถามปัญหาการเรียน จำแนกตามประเภทโรงเรียน	27
3	ค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อของแบบสอบถามปัญหาสังคม จำแนกตามประเภทโรงเรียน	29
4	ค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายข้อของแบบสอบถามปัญหาส่วนตัว จำแนกตามประเภทโรงเรียน	35
5	ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กับนักเรียน ในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร	38
6	ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนน ปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กับนักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร	39
7	ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนน ปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น กับนักเรียน ที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น	41
8	ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนน ปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	43
9	ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนที่มีบิดามารคามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และนักเรียนที่มีบิดามารคามีฐานะทางเศรษฐกิจสูง	45

บัญชีภาพ

ภาพ	หน้า
1 ปริมาณปัญหาทั้ง 3 ด้านของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทโรงเรียน	40
2 ปริมาณปัญหาทั้ง 3 ด้านของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุของนักเรียน	42
3 ปริมาณปัญหาทั้ง 3 ด้านของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	44
4 ปริมาณปัญหาทั้ง 3 ด้านของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา	46

ภูมิหลัง

ในสังคมประชาธิปไตยบุคคลทุกคนมีความสำคัญอย่างยิ่ง บุคคลแต่ละคนคือทรัพยากรที่มีค่าของประเทศชาติ หลักการของประชาธิปไตยคือ การยอมรับความกึกเห็น การมีส่วนร่วมในการทำงานของสังคมและการเคารพในสิทธิของบุคคลอื่น ดังนั้นบุคคลจึงมีส่วนร่วมในการที่จะช่วยเสริมสร้างให้สังคมเจริญขึ้นและมีความสงบเรียบร้อยตามที่ระเบียบแบบแผนของสังคมได้วางไว้ ด้วยเหตุนี้กล่าว ประชาธิปไตยจึงควรพัฒนาบุคคลให้เป็นผู้ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพสูง วิธีที่จะพัฒนาบุคคลนั้นก็คือการให้การศึกษาค้นคว้าให้ทั่วถึงทุกคน โดยเฉพาะการศึกษาในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานและในสถานการณ์ปัจจุบันควรจะต้องให้ถึงระดับประถมศึกษาตอนปลายเป็นอย่างน้อย

สภาพของสังคมไทยปัจจุบันนี้ได้เปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว ประกอบกับจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น มีการขยายอุตสาหกรรมในเขตหัวเมืองทำให้เกิดการอพยพเข้าสู่หัวเมืองมากขึ้น ในสังคมเมืองหลวงซึ่งมีประชากรอยู่หนาแน่น จึงเกิดปัญหาแหล่งเสื่อมโทรม ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการว่างงาน ปัญหาความเหลื่อมล้ำในทางสังคมและเศรษฐกิจ ปัญหาเหล่านี้ย่อมมีผลกระทบต่อบุคคลในสังคม เด็กที่อยู่ในสภาพแวดล้อมของปัญหาคงกล่าวย่อมจะได้รับความกระทบกระเทือนไปจ้วย เช่น การที่พ่อแม่ต้องประกอบอาชีพทั้งวัน ย่อมมีผลต่อการอบรมเลี้ยงดู และลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกภายในครอบครัวซึ่งทำให้เกิดความรู้สึกขาดความอบอุ่นและความเอาใจใส่เท่าที่ควร สิ่งแวดล้อมของบ้านก็มีส่วนในการหล่อหลอมบุคลิกภาพของเด็ก เด็กที่มาจากแหล่งเสื่อมโทรมหรือแหล่งอาชญากรรมจะเรียนรู้คุณค่าของสังคมในทางที่ไม่ดีได้ เมื่อเด็กที่มาจากครอบครัวต่างกันมาอยู่รวมกันในโรงเรียนก็ย่อมจะมีบุคลิกภาพแตกต่างกันไป เด็กต้องพยายามปรับตัวให้เข้ากับเพื่อน ครู และระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน ทำให้

เด็กเกิดการเปรียบเทียบกันและมีปัญหาในค่าเกณฑ์ปรับตัวทางสังคมเกิดขึ้น ปัญหาต่อไปนี้คือ ปัญหาการเรียนของเด็กโง่แก่ เรียนเฉื่อย ไม่สนใจการเรียน สิ่งที่ยังเรียนไม่สามารจนจะ นำเอาไปใช้ประโยชน์ได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นปัญหาที่ทำให้เด็กต้องสอบตกหรือต้องออกจาก โรงเรียนก่อนสำเร็จทั้งสิ้น สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการเรียนอาจมาจากสาเหตุ หมายประการ จากการศึกษางานของ รัฟฟา พุ่มเล็ก (2513 : 97) พบว่านักเรียนที่มี ผลการเรียนต่ำจะมีปัญหาเรื่องเงิน ปัญหาครอบครัว แผนการเรียน และการคบเพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ โทวิก (Cowhig, 1964) ได้ศึกษาถึงลักษณะของผู้ที่ ออกจากโรงเรียนก่อนสำเร็จ พบว่าอัตราพวกที่ออกจากโรงเรียนก่อนสำเร็จการศึกษามี อัตราสูงสุดในครอบครัวที่มีความยากลำบากในการศึกษาต่ำหรือมีรายได้น้อยและอัตราจะลดลงใน ครอบครัวที่มีความยากลำบากในการศึกษาต่ำและมีรายได้น้อย (Kowitz, 1968 : 27) และ จากการศึกษางานของ ราห์แมน (Rahman, 1965 : 405) ปรากฏว่า สาเหตุที่ทำให้เด็ก ต้องออกจากโรงเรียนก่อนเรียนสำเร็จในชั้นปีที่ 7 - 10 คือ ปัญหาเรื่องการเงินที่จะซื้อ อุปกรณ์ที่จำเป็นในการเรียน สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ สอบตก สุขภาพ ไม่ดี และการคบคนที่ไม่สมควร เดลฟี (Delph, 1971 : 5028) ศึกษาเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัว และการประสบผลสำเร็จในการเรียน พบว่าเด็กที่มาจาก ครอบครัวที่มีรายได้น้อยมีปัญหาในการปรับตัวไม่ดี

จากการศึกษากังกล่าวจะเห็นได้ว่า ปัญหาในทางต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน ทั้งในด้านการเรียน สังคม และส่วนตัวซึ่งเป็นผลกระทบกระเทือนต่อการประสบผลสำเร็จ ในการเรียนและการดำรงชีวิตในสังคมของเด็ก ดังที่ โทวิกซ์ (Kowitz, 1963 : 53) กล่าวว่า เด็กแต่ละคนมีความต้องการทักษะในการเรียน ต้องการพัฒนาความสามารถใน ทางสังคมและต้องการประสบผลสำเร็จในทางส่วนตัว โดยพยายามทำให้ พ่อ แม่ ครู และ เพื่อนเห็นหวังดังที่คาดไว้ ความต้องการเหล่านี้ถ้าจะไม่เป็นจริงไปได้เนื่องจากเด็กยังไม่ บรรลุนิติภาวะ เด็กแต่ละคนจึงรู้สึกต้องการในเรื่องเหล่านี้อย่างรุนแรง และอาจรู้สึกหมกหมุ่น ที่จะได้รับการยอมรับและเห็นพ้องด้วย กฎจึงต้องเป็นสิ่งที่ให้ความช่วยเหลือระหว่าง ความคาดหวังและความต้องการของเด็ก ดังนั้นการจกัมรึการแนะแนวในโรงเรียนจะช่วย

ให้เด็กเข้าใจตนเอง สามารถปรับตัวได้และแก้ไข้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม ในการจัดบริการ
แนะแนวนั้น ควรจะได้มีการสำรวจความต้องการของเด็ก เพื่อเราจะได้ทราบว่า เด็กมี
ความต้องการในบริการแนะแนวในค่านใด เพื่อจะได้จัดบริการที่เด็กมีความต้องการมากขึ้น
ก่อนแล้วจึงจัดทำบริการอื่น ๆ ขึ้นต่อไป (สมพร บัวทอง, 2509 : 10)

✓ ดังนั้นผู้วิจัยจึงใคร่จะศึกษาถึงปัญหาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียน
ในระดับประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กับ นักเรียนในโรงเรียน
สาธิตในกรุงเทพมหานคร การที่เลือกศึกษากับกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่าเด็ก
ในกรุงเทพมหานคร เป็นเด็กที่ได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
เป็นส่วนมาก (สมนึก บำรุง, 2516 : 9) และเนื่องจากเด็กนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ (กมลสุรี ณ สงขลา,
2515 : 51) ส่วนนักเรียนในโรงเรียนสาธิตส่วนใหญ่มาจากครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง
(อนุชา พลทรัพย์, 2514) ผู้วิจัยจึงใคร่จะศึกษาค้นคว้านักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภท
จะประสบปัญหาแตกต่างกันอย่างไร เพื่อจะได้ทราบแนวโน้มของปัญหาต่าง ๆ ที่นักเรียน
กำลังประสบอยู่และผลที่ได้จากการศึกษารังนี้จะได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดบริการแนะแนว
ให้ตรงกับความต้องการของเด็ก นอกจากนี้ยังเป็นผลให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กนักเรียน
ในระดับนี้ เช่นผู้บริหาร ครูใหญ่ ครูประจำชั้น ผู้ปกครอง ได้ทราบถึงปัญหาต่าง ๆ
ที่นักเรียนกำลังประสบอยู่เพื่อจะได้ร่วมมือช่วยกันป้องกันและแก้ไข้ปัญหาต่าง ๆ เป็นการ
ช่วยส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการศึกษาและการ
แนะแนว

✓ ✕ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยใน
กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และความถนัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายระหว่างโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครกับโรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามระดับอายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. การวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากร ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กในระดับนี้ได้ทราบถึงปัญหาการเรียน สังคม และส่วนถนัดของนักเรียนเพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางพิจารณาและแก้ไขปัญหานั้น

2. เพื่อจะได้ใช้ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นแนวทางในการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานครให้ตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ทำการศึกษาจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 และ 7 ในปีการศึกษา 2517 ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 500 คน และนักเรียนในโรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร จำนวน 404 คน

2. ตัวแปรที่จะศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 อายุ แบ่งเป็น 2 ระดับคือ

วัยก่อนวัยรุ่น อายุ 10 - 12 ปี

วัยรุ่นตอนต้น อายุ 13 - 16 ปี

2.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

- 2.1.3 ฐานะทางเศรษฐกิจ คิดตามรายได้ของบิดามารดา แบ่งเป็น
กลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง ได้แก่ผู้มีรายได้ 4000 บาท

ขึ้นไปต่อเดือน

กลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ได้แก่ ผู้มีรายได้น้อยกว่า

1000 บาทต่อเดือน

- 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหา 3 ด้านคือ

2.2.1 ปัญหาการเรียน

2.2.2 ปัญหาสังคม

2.2.3 ปัญหาส่วนตัว

✓ คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกหรือสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่
เป็นปัญหาที่เกิดจากการเรียนเนื้อหาวิชาในโรงเรียน การใช้เวลาเรียนและอุปกรณ์ใน
การเรียน

2. ปัญหาสังคม หมายถึง ปัญหาความสัมพันธ์กับครู ปัญหาความสัมพันธ์กับ
เพื่อนในโรงเรียน และปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน

3. ปัญหาส่วนตัว หมายถึง ปัญหาทางการเงิน ปัญหาสุขภาพ และปัญหาที่เกิด
จากสภาพที่อยู่อาศัย

4. โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษาซึ่งอยู่ใน
สังกัดของกรุงเทพมหานคร

5. โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร หมายถึง โรงเรียนสาธิตซึ่งอยู่ใน
สังกัดมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

6. อายุ หมายถึง ระดับอายุของเด็กในกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้แบ่งเป็น

2 ระดับคือ วัยก่อนวัยรุ่น อายุ 10 - 12 ปี และ วัยรุ่นตอนต้น อายุ 13 - 16 ปี
การแบ่งระดับอายุดังกล่าวอาศัยแนวการแบ่งของ เคอร์ล็อก (Hurlock, 1949 : 2 - 4)

7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการศึกษาครั้งนี้ถือเอาผลการสอบไล่ประจำ
ปีการศึกษา 2516 โดยนำคะแนนมาเรียงลำดับจากสูงไปต่ำ แล้วถือเอา 27 %
ของผู้ได้คะแนนสูงสุด เป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 27 % ของผู้ได้คะแนนต่ำสุด
เป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

8. ฐานะทางเศรษฐกิจ การศึกษาครั้งนี้ถือเอารายได้รวมของบิดามารดา
โดยแบ่งเป็น

กลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีรายได้ตั้งแต่ 4,000 บาท ขึ้นไปต่อเดือน

กลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีรายได้น้อยกว่า 1,000 บาท ต่อเดือน

(โดยใช้เกณฑ์การแบ่งระดับฐานะทางเศรษฐกิจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานยากา).

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและสมมุติฐานในการศึกษาครั้งนี้

เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาทั่ว ๆ ไป

แซนด์เคอร์สัน (Sanderson, 1954 : 290) ได้จำแนกปัญหาที่ผู้ให้คำปรึกษา
แนะแนวในคาลิฟอร์เนีย เปิดเผยโดยจัดอันดับของปัญหาที่นักเรียนเผชิญจากมากไปหาน้อยดังนี้

1. การปรับตัวให้เข้ากับการเรียน
2. อนาคตและการศึกษา
3. อาชีพ
4. ที่อยู่อาศัยและครอบครัว
5. กานสัณคม
6. การเงินและการทำงาน
7. หลักสูตรและการสอน

เปอร์ซิวัล (Percival, 1956 : 506 - 518) ได้ทำการศึกษาปัญหา
เกี่ยวกับชีวิตและความสนใจของนักเรียนในรัฐโอคลาโฮมา ชาย 373 คน หญิง 439 คน
และในรัฐนิวยอร์ก ชาย 411 คน หญิง 418 คน ปัญหาที่สำรวจมี 15 หมวดคือ
สุขภาพ การปรับตัวทางเพศ ความปลวดยัย การเงิน สุขภาพจิต นิสัยการเรียน
สันตนาการ คุณสมบัติส่วนตัวและศีลธรรม ความสัมพันธ์ภายในบ้าน กิริยามารยาท
ความมีเสน่ห์ในตัว แผนการทำงานแต่ละวัน ความสนใจในหน้าที่พลเมือง ทักษะและ
ความรับผิดชอบ การเข้ากับบุคคลอื่น และปรัชญาประจำชีวิต ผลการค้นคว้าสรุปว่า
ปัญหาที่นักเรียนเห็นว่าสำคัญที่สุดคือ การเงิน สุขภาพและความมีเสน่ห์ในตัว ปัญหาที่
นักเรียนเห็นว่าสำคัญน้อยที่สุดคือ การปรับตัวทางเพศ แผนการทำงานแต่ละวัน ความสนใจ
ในหน้าที่พลเมือง ทักษะและความรับผิดชอบ

ราห์แมน (Rahman, 1965 : 405) ศึกษาถึงสาเหตุที่ทำให้เด็กต้องออกจาก

โรงเรียนก่อนเรียนสำเร็จในชั้นปีที่ 7 - 11 ของโรงเรียนมัธยมในเมือง Dacca พบว่า เด็กที่ต้องออกจากโรงเรียนก่อนเรียนสำเร็จนั้นเนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ หลายประการคือ มีปัญหาเรื่องการเงินที่จะซื้ออุปกรณ์ที่จำเป็นในการเรียน สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ สอนตก สุขภาพไม่ดี และการคมนาคมไม่สะดวก

สุรางค์ โค้วตระกูล (2504 : 90 - 93) ได้วิจัยปัญหาของนิสิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตมีปัญหาการรับผิดชอบตัวเอง ความวิตกกังวล การคบเพื่อน ปัญหาการเรียนรู้อย่างไม่มีวิธีเรียนบกพร่องทำให้เรียนไม่ทันเพื่อน ปัญหาการเงินมีความต้องการหารายได้พิเศษ ปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ไม่ชอบเพื่อนที่ส่งเสียงรบกวน และในด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์รู้สึกว่ายากกว่าอาจารย์ให้ความสนิทสนมและช่วยเหลือสนับสนุนเกินไป

สมศักดิ์ ประจักษ์ (2506 : 61 - 62) ได้ทำการสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษา ป.ศ. วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 731 คน โดยใช้แบบสำรวจปัญหา 8 หมวด เกี่ยวกับครอบครัว สุขภาพ บุคลิกภาพ เพศ ศาสนา ศีลธรรม การเรียน การเงินและอนาคต ปรากฏว่าปัญหาที่นักเรียนประสบคือ ปัญหาเกี่ยวกับอนาคตและการเรียน ต้องการให้มีผู้แนะนำให้ความรู้ในการที่จะออกไปทำงานกลัวไม่ได้เรียนต่อ อาจารย์สอนเร็ว ลำบากในการพูดหน้าชั้น ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับวิธีเรียน ปัญหาเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ มีปัญหาเรื่องการเงิน ขาดที่ออกกำลังกาย และเป็นโรคปวดศีรษะบ่อย ๆ ปัญหาการปรับตัวในสังคม ขาดความเชื่อมั่น หูไม่เก่ง ปฏิบัติทางศาสนกิจไม่ถูกต้อง

มัลลิกา จิตรสุข (2508 : 65 - 67) ทำการสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษา ป.ศ. วิทยาลัยครูอุดรธานี พบว่า นักศึกษาของวิทยาลัยครูประสบปัญหาทั้ง 11 หมวดเรียงตามลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อยดังนี้

1. ปัญหาในการปรับตัวในสถานการเรียน
2. ปัญหาค่านอนาคต
3. ปัญหาค่านกิจกรรมทางสังคมและการพักผ่อนหย่อนใจ

2512

4. ปัญหาการเข้าสังคม
5. ปัญหาความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง
6. ปัญหาในด้านการเงิน สภาพความเป็นอยู่และการทำงาน
7. ปัญหาหลักสูตรและการสอน
8. ปัญหาด้านสุขภาพและพัฒนาทางร่างกาย
9. ปัญหาทางบ้านและครอบครัว

▲ วรพณี จรัสตระกูล (2514 : 46 - 47) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาของวัยรุ่นในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3, 4, 5 สายสามัญศึกษาและสายอาชีวศึกษา พบว่า ปัญหาทั่วไปของนักเรียนทั้งสองสายประเภทที่สุดคือ การปรับตัวให้เข้ากับงานของโรงเรียน ปัญหารองลงมาคือ ปัญหาสุขภาพและปัญหากิจกรรมทางสังคม

▲ ประสิทธิ์ วัฒนเพชร (2515 : 67 - 70) ศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาลักษณะสังคม การเรียน และความสนใจในอาชีพของนักเรียนชายชั้นปีที่ 3 โรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาลและเอกชน พบว่า นักเรียนชายชั้นในโรงเรียนรัฐบาลมีปัญหาลักษณะสังคมมากกว่านักเรียนในโรงเรียนเอกชน ส่วนนักเรียนในโรงเรียนเอกชนมีปัญหาทางด้านการเรียนและความสนใจในอาชีพมากกว่าในโรงเรียนรัฐบาล

เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาที่มีส่วนสัมพันธ์กับระดับอายุ

เฮอร์ล็อก (Hurlock, 1959 : 251) กล่าวถึงเด็กในช่วงก่อนวัยรุ่น (Pre-adolescence) ว่า เด็กในวัยนี้มักจะมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย และความรู้สึกเกี่ยวกับตัวเองที่เปลี่ยนไปโดยมีความต้องการจะเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น ไม่ต้องการความช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ ดังนั้นเด็กจึงมักจะมีปัญหาขัดแย้งกับพ่อแม่และครู แต่เด็กในวัยนี้มีความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ ได้ดี เด็กจึงมักจะปรึกษาปัญหากับเพื่อน ๆ มากกว่าจะปรึกษากับพ่อแม่และครู ✓

ส่วนเด็กในวัยรุ่นตอนต้น (early adolescence) จะมีอารมณ์รุนแรงมากกว่าวัยที่ผ่านมา เด็กมักมีความขัดแย้งกับพ่อแม่ ครู และเพื่อน ทำให้เด็กรู้สึกว่ามีควมลำบากในการปรับตัวทั้งด้านชีวิตส่วนตัวและการเรียน เด็กในวัยนี้จึงเป็นวัยที่มีลักษณะไม่แน่นอน มีปัญหาต่าง ๆ มากมายและไม่มีความสุข ปัญหาของเด็กวัยรุ่นตอนต้นที่พบบ่อยได้แก่ ปัญหาทางสังคม ปัญหาทางโรงเรียน ปัญหาทางบ้าน ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการเงิน ปัญหาอนาคต และปัญหาทางศาสนา (Hurlock, 1959 : 267) .

จากการศึกษาปัญหาเด็กที่ต้องออกจากโรงเรียนก่อนเรียนสำเร็จของ โทวิก (Cowhig, 1964) พบว่า เด็กในวัย 16 ปี มีปัญหามากกว่าเด็กในวัย 14 - 15 ปี (Kowhitz, 1968 : 27) และนัตต์ (Nutt, 1972 : 650 - 6) ได้ทำการศึกษาปัญหาของเด็กวัยรุ่นโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น 7 - 12 จำนวน 607 คน พบว่านักเรียนประสบปัญหาเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตร - การปรับตัวให้เข้ากับงานของโรงเรียน - ความสัมพันธ์ทางจิตวิทยาส่วนบุคคล - ปัญหาเกี่ยวกับกิจกรรมทางสังคมและสันติภาพ - นอกจากนี้ยังพบว่า เพศ และระดับชั้นมีอิทธิพลต่อลำดับความสำคัญของปัญหาของนักเรียนอีกด้วย .

4. เฟลป์ (Phelps, 1973 : 3303 - 6) ได้ศึกษาการเรียนรู้ของครูและนักเรียนเกี่ยวกับปัญหาของวัยรุ่น โดยการศึกษาจากนักเรียน 303 คน ครู 26 คน ในแคนซัสซิตีพบว่า เด็กวัยรุ่นมีความกังวลใจเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ หลายประการ ปัญหาส่วนมากเกิดจากการบริหารงานของโรงเรียน - ปัญหาที่นักเรียนประสบเป็นปัญหาเกี่ยวกับพัฒนาการทางร่างกายและสุขภาพ - นักเรียนต้องการให้โรงเรียนจัดบริการให้คำปรึกษาและการแนะแนวมากขึ้น

5. คณะกรรมการวิเคราะห์ปัญหาเยาวชน กระทรวงมหาดไทย (กระทรวงมหาดไทย, 2504 : 4 - 8) ได้วิเคราะห์หาข้อเท็จจริงและมูลเหตุต่าง ๆ ที่มีส่วนทำให้เด็กและเยาวชนกระทำความผิด พบว่า เด็กที่ทำความผิดมีปัญหากับความประพฤติไม่เหมาะสม มีปัญหากับบุคลิกและครอบครัว - ปัญหาเกี่ยวกับโรงเรียนและการศึกษา - ปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมและสังคม - ปัญหาสุขภาพของเด็กและปัญหาสิ่งแวดล้อม

ไม่ดี

วดี เขียวอุไร (2509 : 85 - 89) ได้สำรวจปัญหาและความต้องการของเด็กวัยรุ่นจากโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาลในเขตพระนครและธนบุรี พบว่า เด็กวัยรุ่นมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนเป็นอันดับหนึ่ง อันดับที่สองลงมา ได้แก่ การปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น

บุรินทร์ นิสัยนัต (2515 : 85) ศึกษาถึงองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัวและกิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษา ป.ศ. ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ของวิทยาลัยครูในจังหวัดพระนครและธนบุรี พบว่า กลุ่มที่มีอายุต่างกัน จะมีปัญหาการปรับตัวต่างกันด้วย และกลุ่มที่มีอายุ 17 ปี และต่ำกว่ามีปัญหาการปรับตัวมากที่สุด

เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาที่มีส่วนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คาร์ (Carr, 1956 : 93 - 97) ได้ศึกษาปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยฟลอริดา ที่ลงทะเบียนในภาคเรียนแรกของปีการศึกษา 1951 - 1952 โดยแยกออกเป็นกลุ่มที่เรียนดีกับเรียนอ่อน ใช้ผลการเรียนในมหาวิทยาลัยเป็นเกณฑ์ เครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจปัญหาคือ Money Problem Check List ประกอบด้วยปัญหา 11 ประเภท ปรากฏผลสรุปไว้ว่า

1. กลุ่มที่เรียนดีจะมีปัญหาหนักในชั้นทั่ว ๆ ไป แต่คนเรียนอ่อนมีปัญหาทางด้านวิชาการ
2. นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีปัญหาทางด้านสังคมและบุคลิกภาพมากกว่าทางด้านศาสนา ปรัชญา และความสัมพันธ์ระหว่างเพศ
3. กลุ่มเรียนอ่อนมีความสามารถทางกิจกรรม นอของสังคมมากกว่ากลุ่มเรียนดี

กิลล์ (Gill, 1962 : 144 - 149) ศึกษาพบว่าเด็กที่เรียนดีจะมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่าพวกที่มีผลการเรียนต่ำ และเด็กที่เรียนดีจะมีความ

สามารถในการแก้ปัญหาด้านการปรับตัวไว้ดีกว่าพวกที่มีผลการเรียนต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กรอนสันด์ (Gronlund, 1959 : 176) พบว่า เด็กที่ประสบปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนและสภาพสิ่งแวดล้อมแล้วยังมีปัญหาในด้านการเรียนรู้ อีกด้วย ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความขัดแย้งในระหว่างกลุ่มเป็นเหตุให้การเรียนไม่มีประสิทธิภาพ เกิดความท้อแท้เรียนทางอารมณ์และไม่มีความสุข มีนักเรียนจำนวนไม่น้อยที่ต้องออกจากโรงเรียนก่อนเรียนสำเร็จ อันเนื่องมาจากปัญหาการปรับตัวทางสังคม

คีเซนา (Desena, 1964 : 145 - 149) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการปรับตัวของเด็กที่เรียนดี ปานกลาง และเด็กที่มีผลการเรียนต่ำจากนักศึกษาระดับ 1 ของมหาวิทยาลัยเพนซิลวาเนีย พบว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีความสามารถในการปรับตัวได้เร็วกว่าและรวดเร็วกว่าเด็กที่เรียนได้ปานกลาง หรือต่ำ

คมเพชร ฉัตรกุญกุล (2515 : 91) ได้ศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางจิตสังคม การปรับตัวและกิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษา ป.ศ. ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ในวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำนั้นมีปัญหาทุกด้านมากกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ บุตัน นิสัยนต์ (2515 : 85) ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบทางจิตสังคม การปรับตัวและกิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษา ป.ศ. ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา - ธนบุรี พบว่า กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำประสบปัญหาทุกด้านมากกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ทองพูล บุญอิง (2516 : 55) ได้ศึกษาถึงฐานะทางสังคมมีผลต่อภาพแห่งตนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ฐานะทางสังคมมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทั้งในระดับชั้น ป.7 และ ม.ศ.3 กล่าวคือ ผู้มีฐานะทางสังคมที่ดีสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและผู้มีฐานะทางสังคมที่ดีต่ำจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากการศึกษาทั้งกล่าวจะเห็นได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีส่วนสัมพันธ์กับการปรับตัวทางสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจ และยังสัมพันธ์กับปัญหาด้านอื่นอีก จากการศึกษา

ของ วัตินา พุ่มเล็ก (2513 : 97) ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงและนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ
โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้น ม.๔.1 ถึงชั้น ม.๔.3 ของโรงเรียนสาธิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่ผลการเรียนต่ำจะมีปัญหาเรื่องการเงิน
ปัญหาครอบครัว แผนอนาคต การคบเพื่อน มากกว่าพวกที่มีผลการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

เอกสารและการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาที่มีส่วนสัมพันธ์กับฐานะทางเศรษฐกิจ

การริสัน (Garrison and others, 1964 : 403 - 407) ได้ศึกษา
องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมเป็น
องค์ประกอบที่ทำให้เด็กเรียนได้ดีหรือไม่ดี เด็กมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ
และสังคมค่อนข้างจะขาดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยในการเรียนรู้ ผลการวิจัยนี้แสดง
ให้เห็นว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แอสติน (Astin, 1964 : 219 - 227) ศึกษาถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพล
ทำให้นิสิตต้องออกจากวิทยาลัยก่อนจบการศึกษา พบว่า นิสิตเหล่านี้ส่วนใหญ่มาจากครอบครัว
ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับต่ำ

จอห์นสัน (Johnson, 1967 : 27) ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ทำให้
นักเรียนเรียนได้ดี ในโรงเรียนมัธยมแคนซัสซิตี (Kansas City) และโรงเรียนมิสซูรี
(Missouri) โดยศึกษาว่าความแตกต่างทางฐานะทางเศรษฐกิจจะมีผลต่อการเรียน
บุคลิกภาพและทัศนคติของนักเรียนที่เรียนเก่งหรือไม่ จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า พวกที่มี
ฐานะทางเศรษฐกิจสูงจะมีจุดเด่นเกี่ยวกับการใช้คำพูด มีค่านิยมสูงและพวกฐานะทาง
เศรษฐกิจต่ำมีจุดเด่นที่เข้ากับเพื่อนได้ดีกว่า แต่นักเรียนทั้งสองประเภทไม่แตกต่างกัน
ในนิสัยการทำงาน การควบคุมตนเองและการรับผิดชอบ

เดลฟ์ (Delph, 1971 : 5028) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง

ลักษณะที่ไม่ใช่สติปัญญา (Nonintellectual Trait) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (School Achievement) ในนักเรียนชั้นปีที่ 6 ที่มาจากครอบครัวที่มีรายได้น้อย พบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดทำคะแนนแบบทดสอบ CTP (The California Test of Personality) ได้น้อย แสดงให้เห็นถึงการปรับตัวไม่ดีของเด็กที่มาจากบ้านที่มีฐานะยากจน

2. เด็กที่มาจากบ้านที่มีรายได้น้อยที่ประสบผลสำเร็จทางการเรียนจะมีการปรับตัวได้ดีกว่าพวกอื่น ๆ

3. เด็กที่ปรับตัวดีเป็นเด็กที่ครูประมาณค่าว่าเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จทางการเรียน

สวัสดี บรรเทิงสุข (2510 : 247 - 249) ได้สำรวจสภาพทั่วไปเกี่ยวกับสถานะทางเศรษฐกิจและครอบครัว สภาพการเรียนของนักเรียนเพื่อศึกษาข้อเท็จจริงต่าง ๆ เหล่านี้มีความสัมพันธ์กับปัญหาและความต้องการของนักเรียนอย่างไรบ้าง โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา จากการศึกษพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้น้อยต่างกันจะมีปัญหาในเรื่องการเรียนต่างกัน

ทิพวรรณ จันทรพิบูลย์ (2510 : 100 - 104) ได้ศึกษาปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดจันทบุรี จำนวน 120 คน พบว่าปัญหาเหล่านั้นเกิดจากสาเหตุต่อไปนี้คือ

1. สิ่งแวดล้อมทางบ้าน เช่น ที่อยู่อาศัย ฐานะทางเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ในครอบครัว

2. สิ่งแวดล้อมทางโรงเรียน เกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนต่อครูและต่อวิชาที่เรียน ตลอดจนความรู้สึกที่มีต่อเพื่อน

3. ปัญหาที่เกิดจากตัวนักเรียนเอง เช่น สุขภาพ สติปัญญา การใช้เวลาว่าง

ธีรศักดิ์ ศรีพรวิสิฐ (2515 : 80 - 81) ศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษา ป.ศ. ชั้นปีที่ 2

ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของวิทยาลัยครูในภาคใต้ ผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่า กลุ่มที่มีความสามารถมีรายได้ทำปัญหาเศรษฐกิจและปัญหาการปรับตัวมากที่สุด

จากผลการศึกษาทั้งของไทยและต่างประเทศ จึงกล่าวพอสรุปได้ว่า ปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว มีความสัมพันธ์กับระดับอายุ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจ

๖. สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้ว่า

1. นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กับนักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร มีปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ในอัตราที่แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่มีอายุต่างกัน (วัยก่อนวัยรุ่นและวัยรุ่นตอนต้น) มีปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ในอัตราที่แตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ในอัตราที่แตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีบิดามารดาเป็นฐานะทางเศรษฐกิจต่างกัน มีปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ในอัตราที่แตกต่างกัน.

บทที่ 3

วิธีดำเนินการกนกวา

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาร่วมกันเป็นโครงการ
ประกอบควย

1. นายสมศักดิ์ ลีภาสุรพิสุทธิ์ ทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียน
ที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 และ 7 ในจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส
และสตูล

2. นางสาวลักขวิทย์ หกสุวรรณ ทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจาก
นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 และ 7 ในโรงเรียนสังกัด
กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสาธิต สังกัดมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร

3. นางประทุม แป้นสุวรรณ ทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนที่
กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 และ 7 ในโรงเรียนในเขตเทศบาลและ
นอกเขตเทศบาล จังหวัดสิงห์บุรี

4. นางกศยา แสงเคซ ทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนที่กำลัง
เรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 และ 7 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาในส่วนกลาง
และสังกัดจังหวัดชัยภูมิ

* การดำเนินการวิจัย ได้กำหนดกระบวนการเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างแบบสอบถาม
3. การทดลองใช้แบบสอบถาม
4. การรวบรวมข้อมูล
5. การจักระทำกับข้อมูล

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ดำเนินการเลือกเป็น 2 ขั้นตอน

1. เลือกโรงเรียน

1.1 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร มีจำนวนโรงเรียนรวมทั้งสิ้น 382 โรงเรียน ผู้วิจัยจะศึกษาเฉพาะโรงเรียนที่เป็นศูนย์พัฒนาการศึกษาของแต่ละเขต เพราะเป็นตัวแทนของแต่ละเขต มีจำนวนทั้งสิ้น 24 โรงเรียน แล้วเอารายชื่อทั้ง 24 โรงเรียนมาจับฉลาก เลือกเป็นโรงเรียนที่จะศึกษา 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดทองแข โรงเรียนวัดหัวลำโพง โรงเรียนวัดธาตุทอง โรงเรียนวัดทองศาลางาม และโรงเรียนสุโขทัย

1.2 โรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร มีทั้งสิ้น 4 โรงเรียน จับฉลากเอา 2 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. เลือกนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) สุ่มเป็นห้องจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 และ 7 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 500 คน และจากนักเรียนโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร จำนวน 404 คน

จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ขั้นตอนได้กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 904 คน
จึงรายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียนและระดับชั้น

ประเภทโรงเรียน	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน			รวม
		ป.5	ป.6	ป.7	
สังกัดกรุงเทพมหานคร	ร.ร.วัดทองนพ	34	33	33	100
	ร.ร.วัดหัวลำโพง	32	33	35	100
	ร.ร.วัดธาตุทอง	30	30	40	100
	ร.ร.วัดทองศาลางาม	32	34	34	100
	ร.ร.สุโขทัย	30	30	40	100
	รวม	158	160	182	500
ร.ร.สาธิต	ร.ร.สาธิต - จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	58	58	65	181
	ร.ร.สาธิต - ศรีนครินทร์วิโรฒ	74	74	75	223
	รวม	132	132	140	404
	รวมทั้งสิ้น	290	292	322	904

การสุร่างแบบสอบถาม

ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

1. ศึกษาผลการวิจัย เอกสารที่เกี่ยวข้องและเครื่องมือทดสอบที่เคยมีผู้ทำไว้
2. กำหนดขอบเขตของปัญหาการวิจัย สังคม และส่วนตัว

3. สร้างแบบสอบถามหมวดปัญหา ดังนี้คือ

ปัญหาการเรียน	35	ขอ
ปัญหาสังคม	63	ขอ
ปัญหาส่วนตัว	46	ขอ
รวมทั้งสิ้น	144	ขอ

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้มี 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับอายุ ผลการสอบไล่ของนักเรียน และรายได้ของบิดามารดา โดยให้นักเรียนเติมรายละเอียดลงในช่องว่างที่เว้นไว้

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งมี 3 หมวดปัญหา ได้แก่ ปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ในแต่ละหมวดปัญหาก็แบ่งเป็นหัวข้อย่อย ๆ เกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน ในการตอบคำถามตอนที่ 2 นี้ ได้กำหนดให้ผู้ตอบตอบเป็นน้ำหนักมากน้อยตามความรู้สึกของตน โดยการกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำถามดังตัวอย่าง

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
รู้สึกเบื่อหน่ายการเรียน ฯลฯ					✓

ความหมายของมาตราส่วน

มาตราส่วนประมาณค่าทั้ง 5 ข้อ มีความหมายดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	มีปัญหาและต้องการความช่วยเหลือมากที่สุด
มาก	หมายถึง	มีปัญหาและต้องการความช่วยเหลือมาก
ปานกลาง	หมายถึง	มีปัญหาและต้องการช่วยเหลือเป็นบางครั้ง หรือ รู้สึกเฉย ๆ
น้อย	หมายถึง	มีปัญหาและต้องการช่วยเหลือบ้างเล็กน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ไม่ค่อยมีปัญหา

เกณฑ์การให้คะแนน

มากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

ผู้ที่ให้คะแนนสูงถือว่าเป็นผู้ที่มีปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือเกี่ยวกับปัญหานั้น ๆ
มากและผู้ให้คะแนนต่ำลงมาหมายความว่า เป็นผู้ที่มีปัญหาและความต้องการความช่วยเหลือ
เกี่ยวกับปัญหานั้น ๆ ตามระดับคะแนน

การทดลองใช้แบบสอบถาม *ฉบับแรก*

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6
และ 7 ของโรงเรียนวัดไผ่เงินโชตนารวม เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร จำนวน
100 คน ซึ่งเป็นเด็กที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดใกล้เคียงกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจริง แล้ว
นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ดังนี้คือ

ก. วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก

สำหรับแบบสอบถามปัญหาที่ตรวจให้คะแนนและรวมคะแนนเสร็จแล้ว ก็จัดลำดับคะแนนแล้วแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ 27% ของกลุ่มที่โกคะแนนสูง และ 27% ของกลุ่มที่โกคะแนนต่ำ ทำการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้ t -test แล้วเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t สูง ไว้จำนวน 118 ข้อ โดยแบ่งตามลักษณะปัญหาคือ

ปัญหาการเรียน	25	ข้อ	0
ปัญหาสังคม	58	ข้อ	
ปัญหาส่วนตัว	35	ข้อ	

ข. ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม หลังจากเลือกข้อที่มีคุณภาพสูงได้แล้ว ผู้วิจัยหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split half) (Garrett, 1966 : 339) ได้ค่าความเชื่อมั่นครึ่งหนึ่งเท่ากับ .8116 และได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .8966

✓* การรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้วิเคราะห์ครั้งนี้ ได้รวบรวมตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2517 ถึงวันที่ 6 ธันวาคม 2517 โดยผู้วิจัยดำเนินการสอบถามด้วยตนเอง ก่อนที่จะให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถาม ก็ได้ชี้แจงถึงความมุ่งหมาย วิธีการตอบแบบสอบถามและไต่ถามถึงความรู้สึกตลอดภัยในการตอบแบบสอบถาม เพื่อให้ได้ใจและมีความสบายใจในการตอบแบบสอบถามอย่างจริงใจ

๑* การจัดกระทำกับข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความถี่เรียนได้ตอบแบบสอบถามได้สมบูรณ์เพียงใด และคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่ตอบได้สมบูรณ์เท่านั้น จากแบบสอบถามทั้งสิ้น 904 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 855 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.57 ของแบบสอบถามทั้งหมด

เมื่อได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์และตรวจให้คะแนนแล้ว นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ยเป็นรายชื่อของปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ดังนี้คือ
 - 2.1 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กับนักเรียนในโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร
 - 2.2 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น กับนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น
 - 2.3 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
 - 2.4 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนที่มีบิกามารคามี่ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และนักเรียนที่มีบิกามารคามี่ฐานะทางเศรษฐกิจสูง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาสถิติพื้นฐาน

- 1.1 หาค่าคะแนนเฉลี่ย ใช้สูตร (Guilford, 1950 : 44)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

- 1.2 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร (Ferguson, 1966:67)

$$s = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}}$$

เมื่อ	s	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 หาค่าความแปรปรวน ใช้สูตร

$$s^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}$$

เมื่อ	s^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง
-------	-------	-----	-----------------------------

2. การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสำรวจปัญหาทั้ง 3 ด้าน

โดยใช้ t - test (Edwards, 1968 : 104)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
	$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ
	N_1, N_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ
	s_1^2, s_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split - half)

แบบข้อถูกข้อผิด ใช้สูตร (Garrett, 1966 : 143)

$$r_{\frac{1}{2}} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ $r_{\frac{1}{2} \frac{I}{II}}$	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบครึ่งฉบับ
$\sum X \sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนข้อถูกและข้อที่ตามลำดับ
$\sum X^2, \sum Y^2$	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนนข้อถูกและข้อที่ตามลำดับ
$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณของคะแนนข้อถูกและข้อที่
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่ม

เมื่อได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบครึ่งฉบับแล้ว นำมาขยายให้เป็นความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร (Garrett, 1966 : 339)

$$r_{II} = \frac{2 r_{\frac{1}{2} \frac{I}{II}}}{1 + r_{\frac{1}{2} \frac{I}{II}}}$$

เมื่อ r_{II}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
$r_{\frac{1}{2} \frac{I}{II}}$	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบครึ่งฉบับ

3. ใช้ t - test ทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างรายเฉลี่ยของ
ตัวแปรที่ศึกษา โดยใช้สูตร (Edward, 1968 : 104)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
N_1, N_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
s_1^2, s_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และ

กลุ่มที่ 2 ตามลำดับ.

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความสะดวกและความเข้าใจตรงกันในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้เขียนจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ไว้ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่ม
X	แทน	คะแนนดิบ
ΣX	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ
ΣX^2	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
s^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน X
s	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน X
t	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายเป็นตอน ๆ ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ยรายข้อของแบบสอบถามปัญหา

1.1 ปัญหาการเรียน

1.2 ปัญหาสังคม

1.3 ปัญหาส่วนตัว

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว

2.1 ระหว่างนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กับ

นักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร

2.2 ระหว่างนักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น กับนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่น
ตอนต้น

2.3 ระหว่างนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กับนักเรียน
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

2.4 ระหว่างนักเรียนที่มีขีดความสามารถมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ กับ
นักเรียนที่มีขีดความสามารถมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ยรายข้อของแบบสอบถามปัญหาทั้ง 3 ด้าน
จำแนกตามประเภทโรงเรียน ตามลักษณะปัญหาค้นคว้า

1. ปัญหาการเรียน

2. ปัญหาสังคม

2.1 ปัญหาความสัมพันธ์กับครู

2.2 ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อน

2.3 ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน

3. ปัญหาส่วนตัว

3.1 ปัญหาการเงิน

3.2 ปัญหาสุขภาพ

3.3 ปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

สภาพปัญหาทั้ง 3 ด้านของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร และนักเรียน
ในโรงเรียนสาธิต ในกรุงเทพมหานคร ปรากฏผลดังจะได้แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยในตาราง
3 - 5 ต่อไปนี้

ในการวิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ย เพื่อความสะดวกในการแปลความหมาย จึงได้
กำหนดช่วงของคะแนนเฉลี่ยและความหมายของช่วงคะแนนเฉลี่ยนั้น ๆ ไว้ดังต่อไปนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 0 - 1.49 หมายความว่า มีปัญหาน้อยที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50-2.49 หมายความว่า มีปัญหาน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 – 3.49 หมายถึงว่ามีปัญหาปานกลาง
 ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 – 4.49 หมายถึงว่ามีปัญหามาก
 ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50 – 5.00 หมายถึงว่ามีปัญหามากที่สุด

ตาราง 2 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามปัญหาการเรียน
 จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ข้อความของปัญหาการเรียน	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของปัญหา		
	ร.ร. สังกัด กรุงเทพมหานคร	ร.ร. สาธิต ในกรุงเทพมหานคร	เฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม
1. รู้สึกว่าไม่ตั้งใจเรียนเท่าที่ควร	2.42	1.95	2.18
2. รู้สึกว่าเข้าใจบทเรียนได้ยาก	2.34	1.97	2.15
3. เรียนไม่ทันเพื่อนเนื่องจากการย้ายโรงเรียน	0.95	0.38	0.66
4. ชอบคิดเรื่องอื่นในเวลาเรียน	1.87	1.73	1.80
5. รู้สึกเบื่อหน่ายการเรียน	1.59	1.56	1.57
6. ไม่ชอบเรียนบางวิชา	2.19	2.42	2.30
7. ใ้คะแนนต่ำในการสอน	2.33	2.01	2.17
8. ไม่มีสมาธิในตอนอ่านหนังสือ	2.11	1.87	1.99
9. รู้สึกว่าเรียนช้าไม่ทันเพื่อน	1.61	1.43	1.52
10. ไม่รู้จักการแบ่งเวลาที่เหมาะสม	1.92	1.76	1.84
11. รู้สึกว่าสิ่งที่เรียนไม่มีประโยชน์	0.70	0.72	0.71
12. รู้สึกเบื่อเพื่อนที่เรียนอ่อนทำให้เสียเวลาคอย	1.67	1.39	1.53
13. รู้สึกว่าคิดเลขได้ช้า	2.57	1.92	2.24

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อความของปัญหาการเรียน	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของปัญหา		
	ร.ร. สังกัด กรุงเทพ- มหานคร	ร.ร. สังกัด ในกรุงเทพ- มหานคร	เฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม
14. ไม่กล้าถามครูในสิ่งที่ตนยังไม่เข้าใจ	2.68	2.22	2.45
15. ไม่มีเวลาทำการบ้านและทบทวนบทเรียนเพียงพอ	2.21	1.71	1.96
16. รู้สึกว่าความจำไม่ดี	2.13	1.61	1.87
17. มีความจำเป็นทำให้ต้องมาโรงเรียนสายเป็นประจำ	1.10	0.89	0.99
18. เสียเวลาในการเดินทางระหว่างบ้านและโรงเรียน มาก	1.37	1.57	1.47
19. บริเวณห้องเรียนมีสิ่งรบกวนทำให้ไม่มีสมาธิในการ เรียน	2.25	1.89	2.07
20. รู้สึกไม่สบายใจเมื่อเรียนได้ไม่ดีเท่าเพื่อน	3.01	1.84	2.42
21. กองขาครูเรียนเนื่องจากเครื่องแบบนักเรียน มีไม่เพียงพอ	0.77	0.30	0.53
22. มีปัญหาในการเรียนเนื่องจากไม่มีอุปกรณ์ใน การเรียนเพียงพอ	1.10	0.40	0.75
23. กองขาครูเรียนเพื่อช่วยงานทางบ้าน	1.41	0.29	0.85
24. การใช้ภาษาพูดและเขียนยังไม่ดีเท่าที่ควร	2.23	1.66	1.94
25. มีปัญหาเกี่ยวกับการสอบตก	1.46	0.61	1.03
เฉลี่ยปัญหาคำนการ เรียนทั้งหมด	1.84	1.44	1.64

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครประสบปัญหาการเรียนอยู่ในเกณฑ์น้อย (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.50 - 2.49) ส่วนนักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานครประสบปัญหาอยู่ในเกณฑ์ "น้อยที่สุด" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 0 - 1.49)

— ประเด็นปัญหาที่มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียน ได้แก่ ไม่กล้าถามครูในสิ่งที่ตนยังไม่เข้าใจ ($\bar{X} = 2.45$) รู้สึกไม่สบายใจเมื่อเรียนได้ไม่ดีเท่าเพื่อน ($\bar{X} = 2.42$) ไม่ชอบเรียนบางวิชา ($\bar{X} = 2.30$) รู้สึกว่าคิดเลขช้า ($\bar{X} = 2.24$) รู้สึกว่าไม่ตั้งใจเรียนเท่าที่ควร ($\bar{X} = 2.18$) ได้คะแนนต่ำในการสอบ ($\bar{X} = 2.17$) รู้สึกว่าเข้าใจบทเรียนได้ยาก ($\bar{X} = 2.15$) และบริเวณห้องปีสี่รบกวนทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียน ($\bar{X} = 2.07$)

ตาราง 3 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เป็นรายชื่อของแบบสอบถามปัญหาสังคม จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ข้อคำถามของปัญหาสังคม	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของปัญหา		
	ร.ร. สังกัด กรุงเทพ- มหานคร	ร.ร. สาธิต ในกรุงเทพ- มหานคร	เฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม
ก. <u>ปัญหาความสัมพันธ์กับครู</u>			
1. ต้องการให้ครูยกย่องและให้กำลังใจ	2.49	2.52	2.50
2. ต้องการครูที่ปรึกษาที่ดีเมื่อนักเรียนมีความ ไม่สบายใจ	3.19	3.05	3.12
3. รู้สึกว่าครูไม่เข้าใจความรู้สึกของนักเรียน	2.38	2.30	2.34
4. ครูบางคนให้การบ้านมากเกินไป	1.82	2.18	2.00

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อความของปัญหาสังคม	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของปัญหา		
	ร.ร.สังกัด กรุงเทพ- มหานคร	ร.ร.สาธิต ในกรุงเทพ- มหานคร	เฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม
5. รู้สึกว่าครูโง่งานที่โง่งานสนใจ	1.17	1.36	1.26
6. รู้สึกว่าครูเกี้ยวเขี้ยวเรื่องการเรียนมากเกินไป	1.61	1.35	1.48
7. รู้สึกว่าครูเข้มงวดกวดขันเกี่ยวกับความประพฤติ มากเกินไป	1.59	1.42	1.50
8. รู้สึกว่าครูไม่สนใจนักเรียนเท่าที่ควร	1.29	1.24	1.26
9. รู้สึกว่าครูบางคนโกรธโดยไม่มีเหตุผล	1.80	1.84	1.82
10. รู้สึกว่าไม่ได้รับความยุติธรรมจากครู	1.46	1.71	1.58
11. รู้สึกไม่ชอบครูบางคนในโรงเรียน	1.52	1.99	1.75
12. รู้สึกไม่พอใจวิธีการลงโทษของครูบางคน	1.80	2.12	1.96
13. รู้สึกว่าครูไม่ให้โอกาสแสดงความคิดเห็นเท่าที่ควร	1.43	1.51	1.47
14. รู้สึกว่าครูไม่ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน	1.23	1.38	1.30
15. รู้สึกว่าครูบางคนคุมมากจนนักเรียนกลัว	2.10	1.83	1.96
16. ครูบางคนชอบเล่าเรื่องไม่จริงของนักเรียนให้ผู้อื่นฟัง	1.37	1.41	1.39
17. ครูบางคนลำเอียงในการให้คะแนน	1.40	1.98	1.69
18. รู้สึกว่าครูปล่อยปละละเลยนักเรียน	1.29	1.08	1.18
เฉลี่ยปัญหาความสัมพันธ์กับครู	1.72	1.79	1.75

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อความของปัญหาสังคม	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของปัญหา		
	ร.ร. สังกัด กรุงเทพ- มหานคร	ร.ร. สาธิต ในกรุงเทพ- มหานคร	เฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม
ข. <u>ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อน</u>			
1. ต้องการความรู้เกี่ยวกับการคบเพื่อน	2.50	3.91	3.20
2. ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อนทางเพศ	2.28	2.00	2.14
3. ไม่ชอบฟังความคิดเห็นของเพื่อน ๆ	1.36	1.15	1.25
4. รู้สึกว่าเพื่อน ๆ ไม่เข้าใจในตน	2.16	1.67	1.91
5. ขาดเพื่อนสนิทที่ไว้วางใจได้ในโรงเรียน	2.21	1.42	1.81
6. รู้สึกว่าฐานะของตนไม่ทัดเทียมเพื่อน	1.50	0.71	1.10
7. รู้สึกว่าโกรธง่ายเมื่อเพื่อนหยอกล้อ	1.57	1.56	1.56
8. ใ้รับการดูหมิ่นจากเพื่อน	1.92	1.23	1.57
9. รู้สึกอายเพื่อนเกี่ยวกับอาชีพของพ่อแม่	0.98	0.62	0.80
10. รู้สึกประหม่อมเมื่ออยู่ต่อหน้าเพื่อนจำนวนมาก	1.42	1.34	1.38
11. เพื่อน ๆ ชอบคิดเย้ยแซวอยู่เสมอ	1.85	1.40	1.62
12. ต้องการให้เพื่อนสนใจตนมากกว่านี้	1.60	1.52	1.56
13. เพื่อน ๆ มักจะหาเรื่องทะเลาะกับตนบ่อย ๆ	1.55	1.33	1.44
14. รู้สึกว่าเหงเหง ๆ ให้อยู่ในกลุ่มเพื่อน	1.72	1.20	1.46
15. เพื่อน ๆ ชอบนินทาตนอยู่เสมอ	1.67	1.33	1.50
16. ชอบนั่งกอดอกคนเดียว	2.12	1.53	1.82
17. รู้สึกอายเมื่ออยู่ต่อหน้าเพศตรงข้าม	1.92	1.57	1.74

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อความของปัญหาสังคม	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของปัญหา		
	ร.ร.สังกั กรุงเทพ- มหานคร	ร.ร.สาธิต ในกรุงเทพ- มหานคร	เฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม
18. ต้องการมีเพื่อนทางเพศ	1.49	1.59	1.54
19. เพื่อน ๆ มักจะล้อเลียนถึงไม่คอยของตน อยู่เสมอ	1.61	1.31	1.46
20. ชอบทำงานคนเดียวมากกว่าทำงานเป็นกลุ่ม	2.03	1.72	1.87
เฉลี่ยปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อน	1.77	1.39	1.58
ค. <u>ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน</u>			
1. รู้สึกว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองเข้มงวดมากเกินไป	1.47	1.43	1.45
2. รู้สึกว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองปล่อยปละละเลยเกินไป	1.14	0.81	0.97
3. รู้สึกว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่มีความแน่นอน ในการสั่งสอนอบรมตน	1.13	0.80	0.96
4. รู้สึกว่าชีวิตภายในบ้านไม่มีความสุข	1.68	1.07	1.37
5. ตนต้องรับผิดชอบในบาาามากเกินไป	1.65	0.98	1.28
6. รู้สึกว่าไม่ได้รับความยุติธรรมจากพ่อแม่ หรือ ผู้ปกครอง	1.49	1.07	1.23
7. ต้องการความรักและความเห็นใจจากบุคคลในบ้าน	2.54	1.91	2.22
8. บุคคลในบ้านขาดความสามัคคี	1.68	1.24	1.46
9. มีความเห็นไม่ตรงกับบุคคลในบ้านอยู่เสมอ	1.65	1.22	1.43

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อความของปัญหาสังคม	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของปัญหา		
	ร.ร.สังกต กรุงเทพ- มหานคร	ร.ร.สาธิต ในกรุงเทพ- มหานคร	เฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม
10. ท้องการให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองให้โอกาสตน ได้แสดงความคิดเห็นมากกว่านี้	1.79	1.44	1.61
11. พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่ให้โอกาสตน ไปเที่ยวกับเพื่อน	2.17	1.80	1.98
12. รู้สึกว่าตนเอง ไม่มีความสำคัญในบ้าน	1.61	1.15	1.38
13. รู้สึกว่าไม่มีอิสระในการตัดสินใจ	1.60	2.39	1.99
14. รู้สึกไม่สบายใจเมื่อเห็นลงได้รับการยกย่องชมเชย	0.90	0.93	0.91
15. รู้สึกไม่พอใจที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองคาดหวังตน สูงกว่าความเป็นจริง	1.49	1.27	1.38
16. รู้สึกไม่พอใจที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองคาดหวังตน ต่ำกว่าความเป็นจริง	1.65	1.24	1.44
17. เวลาที่รู้สึกไม่สบายใจไม่กล้าปรึกษา บุคคลในครอบครัว	2.04	1.45	1.74
18. รู้สึกไม่พอใจพี่น้องบางคน	1.73	1.53	1.63
19. รู้สึกว่าเขากับพี่น้องไม่ไค	1.42	1.19	1.30
20. รู้สึกว่าพ่อแม่รักลูกไม่เท่ากัน	1.45	0.94	1.19
เฉลี่ยปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน	1.61	1.29	1.45
เฉลี่ยปัญหาค่านิยมทั้งหมด	1.70	1.48	1.59

จากการวาง 3 พบว่า นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครประสบปัญหาสังคม อยู่ในเกณฑ์ "น้อย" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.50 – 2.49) ส่วนนักเรียนในโรงเรียน สาคิในกรุงเทพมหานคร ประสบปัญหาสังคมอยู่ในเกณฑ์ "น้อยที่สุด" (ค่าคะแนนเฉลี่ย อยู่ในช่วง 0 – 1.49)

ประเด็นปัญหาที่มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียน มีดังนี้คือ

ปัญหาความสัมพันธ์กับครู ได้แก่ ต้องการครูที่ปรึกษาที่ดีเมื่อนักเรียนมีความ ไม่สบายใจ ($\bar{X} = 3.12$) ต้องการให้ครูยกย่องและให้กำลังใจ ($\bar{X} = 2.50$) รู้สึกว่าครูไม่เข้าใจความรู้สึกของนักเรียน ($\bar{X} = 2.34$) และครูบางคนให้การบ้านมากเกินไป ($\bar{X} = 2.00$)

ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อน ได้แก่ ต้องการความรู้เกี่ยวกับการคบเพื่อน ($\bar{X} = 3.20$) และต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ ($\bar{X} = 2.14$)

ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน ได้แก่ ต้องการความรักและความเห็นใจ จากบุคคลในบ้าน ($\bar{X} = 2.22$) รู้สึกว่าไม่มีอิสระในการตัดสินใจ ($\bar{X} = 1.99$)

ตาราง 4 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เป็นรายข้อของแบบสอบถามปัญหาส่วนตัว
จำแนกตามประเภทโรงเรียน

ข้อความปัญหาส่วนตัว	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของปัญหา		
	ร.ร.สังกัด กรุงเทพ- มหานคร	ร.ร.สาธิต ในกรุงเทพ- มหานคร	เฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม
ก. <u>ปัญหาการเงิน</u>			
1. เงินค่าใช้จ่ายประจำวันไม่เพียงพอ	1.78	0.91	1.34
2. ต้องการทำงานเพื่อหาเงินพิเศษมาใช้จ่าย ในการศึกษา	2.34	0.72	1.53
3. ประสบปัญหาเกี่ยวกับการชำระเงินค่าเล่าเรียน	1.30	0.56	0.93
4. รู้สึกว่ามีเงินใช้ไม่หักเหิมเพื่อน ๆ	1.17	0.72	0.94
5. รู้สึกว่าเงินเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิต	1.64	1.06	1.35
6. ไม่อยากมาโรงเรียนเนื่องจากไม่มีเงินเพียงพอ	1.01	0.36	0.70
7. ไม่มีเงินค่าอาหารกลางวัน	1.07	0.38	0.72
8. ไม่มีเงินพอที่จะใช้ในการซื้ออุปกรณ์การเรียนที่จำเป็น	1.57	0.58	1.07
9. ไม่มีเงินพอที่จะซื้อเครื่องแบบนักเรียนให้พอกับ ความจำเป็น	1.45	0.44	0.94
10. พ่อแม่ต้องยืมเงินผู้อื่นมาให้ตนใช้จ่ายในการเรียน	1.49	0.38	0.93
11. ไม่มีเงินเพื่อจะไปทัศนศึกษานอกสถานที่กับ ทางโรงเรียน	1.65	0.34	0.99
12. ขาดแคลนเงินทุนเพื่อการศึกษา	1.64	0.35	0.99

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อคำถามปัญหาส่วนตัว	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของปัญหา		เฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม
	ร.ร. สังกัด กรุงเทพ- มหานคร	ร.ร. สังกัด ในกรุงเทพ- มหานคร	
13. ต้องการให้ทางโรงเรียนจัดอาหารกลางวัน ในราคาถูก	2.71	1.15	1.93
เฉลี่ยปัญหาการเงิน	1.60	0.61	1.10
ข. <u>ปัญหาสุขภาพ</u>			
1. รู้สึกว่าเหนื่อยง่ายและอ่อนเพลียอยู่เสมอ	1.91	1.50	1.70
2. การพักผ่อนไม่เพียงพอ	1.92	1.32	1.62
3. รับประทานอาหารไม่ไค่สัดส่วน	1.82	0.98	1.40
4. เล่นกีฬาไม่ได้เพราะร่างกายไม่แข็งแรง	1.30	0.68	0.99
5. รู้สึกว่ามองเห็นไม่ชัดเจน	1.32	0.87	1.09
6. รู้สึกว่าได้ยินไม่ชัดเจน	1.20	0.69	0.94
7. ตาเจ็บบ่อย ๆ	1.57	0.65	1.11
8. เป็นหวัดอยู่เสมอ	1.88	1.54	1.71
9. เป็นน้ำมูก	0.68	0.34	0.51
10. เป็นโรคผิวหนังอยู่เสมอ	0.93	0.47	0.70
11. มีความกลัวอยู่เสมอ	1.63	1.16	1.39
12. รู้สึกว่าควบคุมตัวเองอยู่บ่อย ๆ	1.40	1.10	1.25
เฉลี่ยปัญหาสุขภาพ	1.46	0.94	1.20

ตาราง 4. (ต่อ)

ข้อความปัญหาส่วนตัว	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) ของปัญหา		
	ร.ร.สังกัด กรุงเทพ- มหานคร	ร.ร.สาธิต ในกรุงเทพ- มหานคร	เฉลี่ยทั้ง 2 กลุ่ม
ค. ปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย			
1. ที่ตั้งของบ้านอยู่ในเขตที่มีโจรรายชุกชุม	1.29	0.60	0.94
2. ที่ตั้งของบ้านอยู่ใกล้แหล่งอบายมุข	1.32	0.41	0.86
3. รู้สึกว่าที่อยู่อาศัยคับแคบ	1.51	0.64	1.07
4. รู้สึกว่าบ้านขาดความเป็นสัดส่วน	1.38	0.67	1.02
5. รู้สึกว่าบ้านไม่ถูกสุขลักษณะ	1.92	0.68	1.30
6. รู้สึกไม่พอใจการจัดบ้านเท่าที่เป็นอยู่	1.64	0.85	1.24
7. รู้สึกไม่อยากจะให้เพื่อนมาบ้านเพราะอายุ สภาพของบ้าน	1.51	0.79	1.15
8. ต้องการบริเวณบ้านสำหรับวิ่งเล่นหรือพักผ่อน	2.55	1.47	2.01
9. ต้องการซ่อมแซมบ้านให้ดีขึ้น	2.25	1.27	1.76
10. รู้สึกว่าต้องการบ้านที่สุขสบายกว่าที่เป็นอยู่	1.47	1.20	1.33
เฉลี่ยปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย	1.68	0.86	1.27
เฉลี่ยปัญหาส่วนตัวทั้งหมด	1.58	0.80	1.19

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครประสบปัญหาส่วนตัวอยู่ในเกณฑ์ "น้อย" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.50 - 2.49) ส่วนนักเรียนในโรงเรียนสาธิต

ในกรุงเทพมหานคร ประสบปัญหาส่วนตัวอยู่ในเกณฑ์ "น้อยที่สุด" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง $0 - 1.49$)

ประเด็นปัญหาที่มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียน มีดังนี้คือ

ปัญหาการเงิน ใ้แก่ ต้องการให้ทางโรงเรียนจัดหาอาหารกลางวันใน
ราคาถูก ($\bar{X} = 1.93$) และต้องการทำงานเพื่อหาเงินพิเศษมาใช้จ่ายในการศึกษา
($\bar{X} = 1.53$)

ปัญหาสุขภาพ ใ้แก่ เป็นหวัดอยู่เสมอ ($\bar{X} = 1.71$) รู้สึกเหนื่อยง่ายและ
อ่อนเพลียอยู่เสมอ ($\bar{X} = 1.70$) และการพักผ่อนไม่เพียงพอ ($\bar{X} = 1.62$)

ปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ใ้แก่ ต้องการบริเวณบ้านสำหรับวิ่งเล่น หรือ
พักผ่อน ($\bar{X} = 2.01$) และต้องการซ่อมแซมบ้านให้ดีขึ้น ($\bar{X} = 1.76$)

เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียน
ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กับนักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร จะเห็น
แนวโน้มของปัญหาต่าง ๆ ที่นักเรียนประสบอยู่ดังตาราง 5 ดังนี้

ตาราง 5 แสดงค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว
ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กับนักเรียนใน
โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร

ประเภทของปัญหา	โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร			โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร		
	N	$\bar{X}$	S	N	$\bar{X}$	S
ปัญหาการเรียน	464	1.8443	.8087	391	1.4494	.9279
ปัญหาสังคม	464	1.7064	.8541	391	1.4870	.7100
ปัญหาส่วนตัว	464	1.5830	.9591	391	0.8003	.6441

จากตาราง 5 แสดงแนวโน้มให้เห็นว่านักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ประสบปัญหามากน้อยตามลำดับดังนี้คือ ปัญหาการเรียน ปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัว ส่วนนักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานครประสบปัญหามากน้อยตามลำดับดังนี้คือ ปัญหาสังคม ปัญหาการเรียน และปัญหาด้านตัว

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว

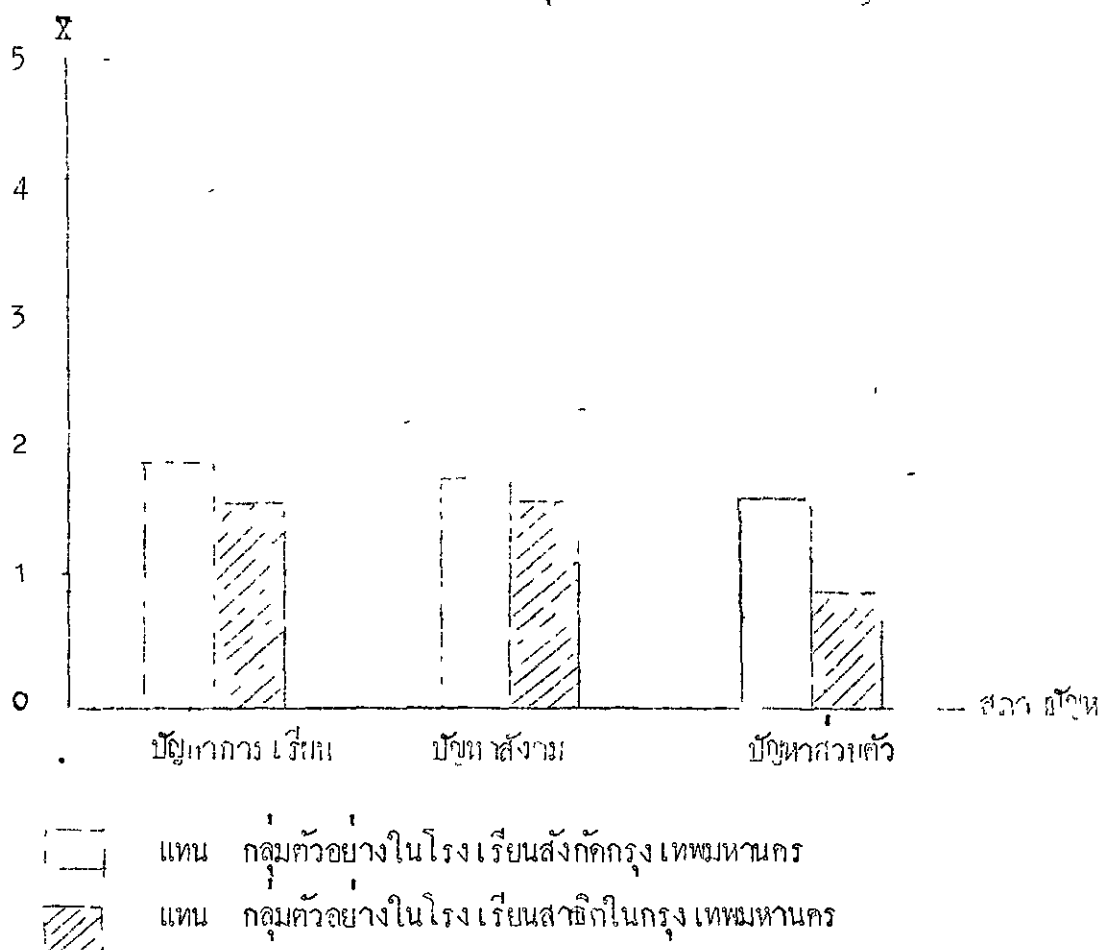
2.1 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กับนักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร

ตาราง 6 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กับนักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร

ประเภทของปัญหา	N	$\bar{X}$	S	t
<u>ปัญหาการเรียน</u>				
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร	464	1.8443	.8087	6.5817 ^{**}
โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร	391	1.4494	.9279	
<u>ปัญหาสังคม</u>				
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร	464	1.7064	.8541	4.2273 ^{**}
โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร	391	1.4870	.7100	
<u>ปัญหาส่วนตัว</u>				
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร	464	1.5830	.9591	14.5483 ^{**}
โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร	391	.8003	.6441	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาพที่ 1 แสดงปริมาณปัญหาทั้ง 3 ด้าน ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทโรงเรียน

จากตาราง 6 และภาพที่ 1 แสดงให้เห็นว่านักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานครมีปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทั้ง 3 ด้าน พบว่านักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมีปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวมากกว่านักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานครอย่างเชื่อมั่นได้ 99%

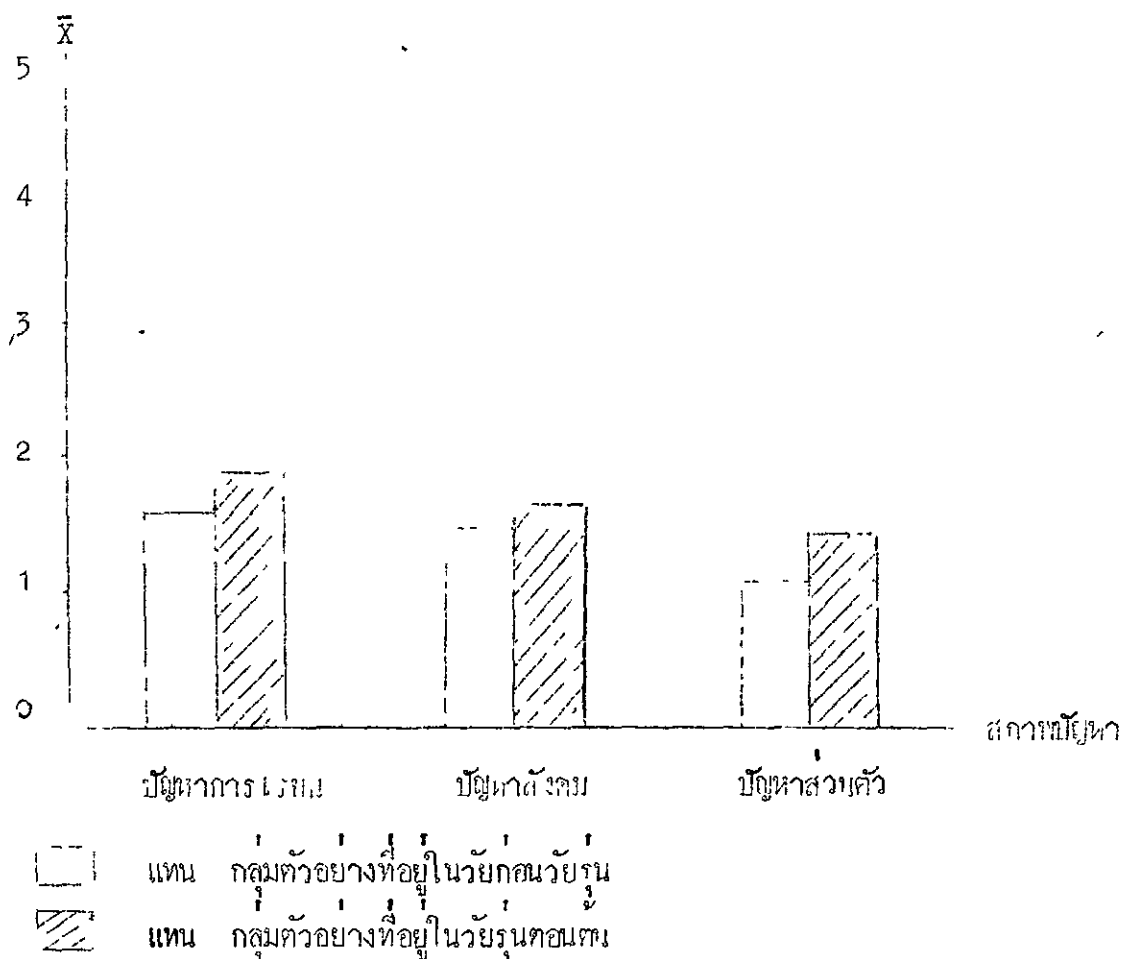
2.2 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคมและส่วนตัวของนักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น กับนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น.

ตาราง 7 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนน ปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น (อายุ 10 - 12 ปี) กับนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น (อายุ 13 - 16 ปี)

- ประเภทของปัญหา	N	$\bar{X}$	S	t
<u>ปัญหาการเรียน</u>				
นักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น	568	1.5327	.9080	6.2435**
นักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น	275	1.9173	.7867	
<u>ปัญหาสังคม</u>				
นักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น	568	1.4632	.9300	4.7040**
นักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น	275	1.7492	.7797	
<u>ปัญหาส่วนตัว</u>				
นักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น	568	1.1077	.8996	5.3153**
นักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น	275	1.4718	.9643	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาพที่ 2 แสดงปริมาณปัญหาทั้ง 3 ด้าน ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุของนักเรียน

จากตาราง 7 และภาพที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่นกับนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้นมีปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทั้ง 3 ด้าน พบว่า นักเรียนในวัยรุ่นตอนต้นมีปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว มากกว่านักเรียนในวัยก่อนวัยรุ่นอย่างเชื่อมั่นได้ 99%

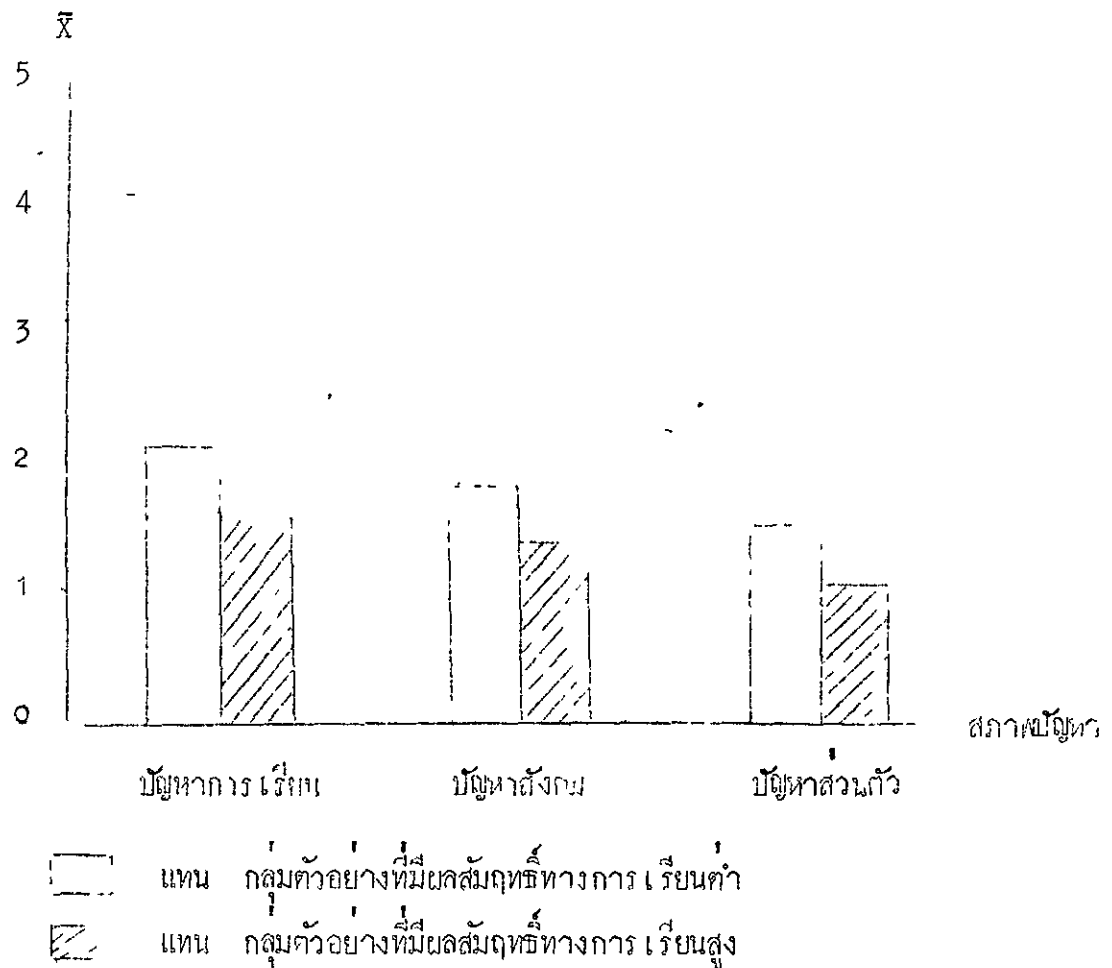
2.3 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ตาราง 8 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนปัญหาการเรียน สังคม
ส่วนตัว ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนักเรียนที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ประเภทของปัญหา	N	$\bar{X}$	S	t
<u>ปัญหาการเรียน</u>				
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	230	2.0561	.7478	7.5412**
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	230	1.5071	.8175	
<u>ปัญหาสังคม</u>				
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	230	1.7822	.8048	5.8449**
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	230	1.3450	.8093	
<u>ปัญหาส่วนตัว</u>				
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	230	1.5003	.9990	5.3861**
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	230	1.0247	.9002	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาพที่ 3 แสดงปริมาณปัญหาทั้ง 3 ด้านของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากตาราง 8 และภาพที่ 3 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทั้ง 3 ด้าน พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอย่างเชื่อมั่นได้ 99 %

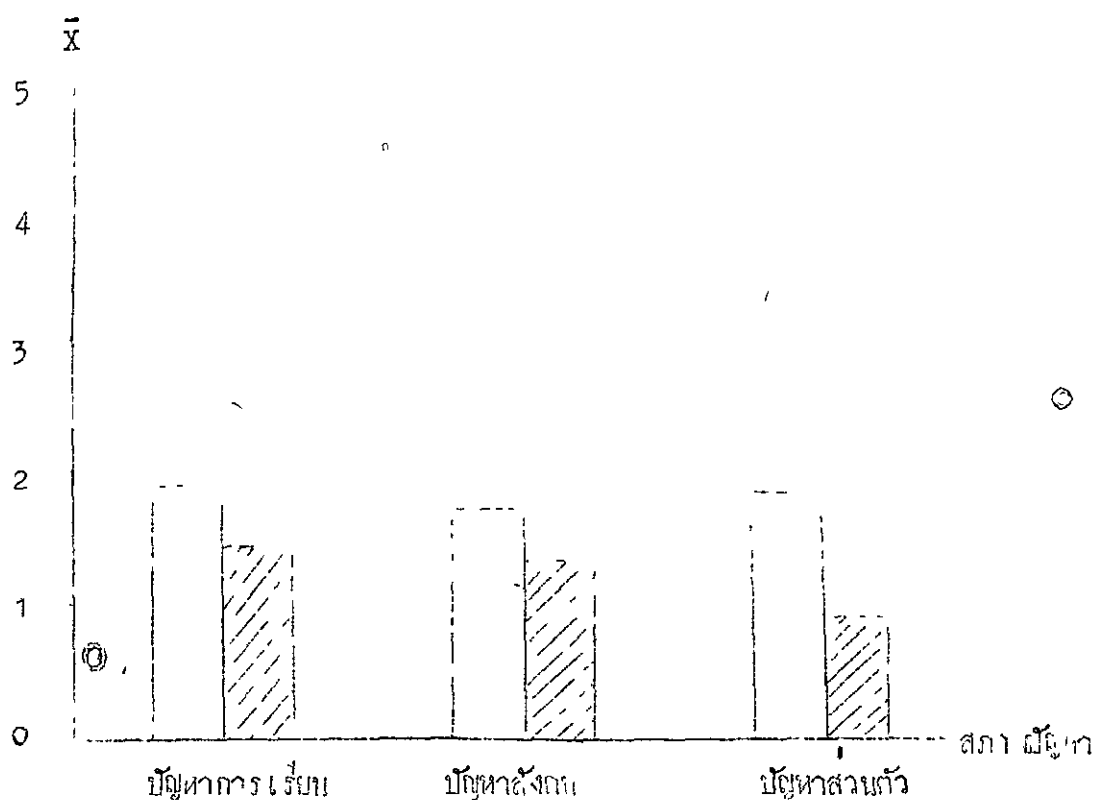
2.4 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สักกม และส่วนตัว ของนักเรียนที่มีคามารคามี่ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และนักเรียนที่มีคามารคามี่ฐานะทางเศรษฐกิจสูง

ตาราง 9 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนปัญหาการเรียน สักกม และส่วนตัว ของนักเรียนที่มีคามารคามี่ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และนักเรียนที่มีคามารคามี่ฐานะทางเศรษฐกิจสูง

ประเภทของปัญหา	N	$\bar{X}$	S	t
<u>ปัญหาการเรียน</u>				
นักเรียนที่มีคามารคามี่ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ	195	1.9193	.8078	6.0922 ^{**}
นักเรียนที่มีคามารคามี่ฐานะทางเศรษฐกิจสูง	357	1.4636	.9251	
<u>ปัญหาสังคม</u>				
นักเรียนที่มีคามารคามี่ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ	195	1.7360	.8337	5.2941 ^{**}
นักเรียนที่มีคามารคามี่ฐานะทางเศรษฐกิจสูง	357	1.3400	.8772	
<u>ปัญหาส่วนตัว</u>				
นักเรียนที่มีคามารคามี่ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ	195	1.7759	.9473	12.2925 ^{**}
นักเรียนที่มีคามารคามี่ฐานะทางเศรษฐกิจสูง	357	.8011	.7512	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาพที่ 4 แสดงปริมาณปัญหาทั้ง 3 ด้าน ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดา

□ แทน กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามารดาฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ
 ▨ แทน กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามารดาฐานะทางเศรษฐกิจสูง

จากตาราง 9 และภาพที่ 4 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีบิดามารดาฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ กับนักเรียนที่มีบิดามารดาฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาจะแนบเฉลี่ยของปัญหาทั้ง 3 ด้าน พบว่า นักเรียนที่มีบิดามารดาฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมีปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวมากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดาฐานะทางเศรษฐกิจสูงอย่างเชื่อมั่นได้ 99 %

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

งานวิจัยฉบับนี้มุ่งศึกษาเปรียบเทียบปัญหาของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กับนักเรียนในโรงเรียนสาธิตสังกัดมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ และนักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทประสบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวในอัตรา มากน้อยเพียงใด ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนระดับประถมศึกษา ตอนปลายในกรุงเทพมหานคร และให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเด็กในระดับนี้ได้ช่วยกันพิจารณาหา ทางป้องกันและแก้ไขปัญหาดัง ๆ ที่นักเรียนเผชิญอยู่ เพื่อจะช่วยให้เด็กเกิดพัฒนาการ ได้โดยสมบูรณ์เท่าที่เด็กแต่ละคนควรจะเป็นไปได้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6 และ 7 ของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร 5 โรงเรียน จำนวน 464 คน และโรงเรียนสาธิต สังกัดมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร 2 โรงเรียน จำนวน 391 คน รวมเป็นจำนวนทั้งสิ้น 855 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว เป็น แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า ประกอบด้วยข้อคำถาม 118 ข้อ แบบสอบถามนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ได้วิเคราะห์หาความจำแนกแยะและมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลไคร่กระทำตามลำดับดังนี้คือ

1. วิเคราะห์หาค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว จำแนกตามประเภทโรงเรียน
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวระหว่างกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มโดยใช้ $t - test$

๑ สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. จากการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยในแต่ละข้อของแบบสอบถามปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว พบว่า

1.1 ปัญหาการเรียน

นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครประสบปัญหาการเรียนในเกณฑ์ "น้อย" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.50 - 2.49) ปัญหาที่มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนเอง ได้แก่ รู้สึกไม่สบายใจเมื่อเรียนใกล้ใกล้เพื่อน ไม่กล้าถามครูในสิ่งที่ตนยังไม่เข้าใจ รู้สึกว่าคิดเลขได้ช้า รู้สึกว่าไม่ตั้งใจเรียนเท่าที่ควร รู้สึกว่าเข้าใจบทเรียนได้ยาก ได้คะแนนต่ำในการสอบ และบริเวณห้องเรียนมีสิ่งรบกวนทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียน

นักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานครประสบปัญหาการเรียนอยู่ในเกณฑ์ "น้อยที่สุด" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 0 - 1.49) ปัญหาที่มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนเอง ได้แก่ ไม่ชอบเรียนบางวิชา ไม่กล้าถามครูในสิ่งที่ตนยังไม่เข้าใจ และได้คะแนนต่ำในการสอบ

เมื่อพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยปัญหาการเรียนทั้งหมด จะเห็นแนวโน้มว่านักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครประสบปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร

1.2 ปัญหาสังคม

นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครประสบปัญหาสังคมอยู่ในเกณฑ์ "น้อย" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.50 – 2.49)

ปัญหาที่มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนมีดังนี้คือ

ปัญหาความสัมพันธ์กับครู ได้แก่ ต้องการครูที่ปรึกษาที่ดีเมื่อนักเรียนมีความไม่สบายใจ ต้องการให้ครูยกย่องและให้กำลังใจ และรู้สึกว้าเหว่ไม่เข้าใจความรู้สึกของนักเรียน

ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อน ได้แก่ ต้องการความรู้เกี่ยวกับการคบเพื่อน ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ รู้สึกว่าเพื่อน ๆ ไม่เข้าใจความรู้สึกของตน และชอบทำงานคนเดียวมากกว่าทำงานเป็นกลุ่ม

ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน ได้แก่ ต้องการความรักและความเห็นใจจากบุคคลในบ้าน พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่ให้โอกาสไปเที่ยวกับเพื่อนและเวลาที่รู้สึกไม่สบายใจไม่กล้าปรึกษากับบุคคลในครอบครัว

นักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานครประสบปัญหาสังคมอยู่ในเกณฑ์ "น้อยที่สุด" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 0 – 1.49)

ปัญหาที่มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนมีดังนี้คือ

ปัญหาความสัมพันธ์กับครู ได้แก่ ต้องการครูที่ปรึกษาที่ดีเมื่อนักเรียนมีความไม่สบายใจ ต้องการให้ครูยกย่องและให้กำลังใจ รู้สึกว้าเหว่ไม่เข้าใจความรู้สึกของนักเรียน ครูบางคนให้การบ้านมากเกินไป และรู้สึกไม่พอใจวิธีการลงโทษของครูบางคน

ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อน ได้แก่ ต้องการความรู้เกี่ยวกับการคบเพื่อน และต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ

ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน ได้แก่ รู้สึกว่าไม่มีอิสระในการตัดสินใจ และต้องการความรักความเห็นใจจากบุคคลในบ้าน

เมื่อพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทางสังคม จะเห็นแนวโน้มของ
ปัญหาที่นักเรียนประสบดังนี้คือ

นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครประสบปัญหาตาม
ลำดับมากน้อยดังนี้คือ ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อน ปัญหาความสัมพันธ์กับครู และ ปัญหา
ความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน ส่วนนักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานครประสบปัญหา
ความสัมพันธ์กับครู ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อน และปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน ✕

1.3 ปัญหาส่วนตัว

นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครประสบปัญหาส่วนตัวอยู่
ในเกณฑ์ "น้อย" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 1.50 – 2.49)

ปัญหาที่มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนมีดังนี้คือ

ปัญหาการเงิน ได้แก่ ต้องการให้ทางโรงเรียนจัดอาหาร
กลางวันในราคาถูกและต้องการหางานเพื่อหาเงินพิเศษมาใช้จ่ายในการศึกษา

ปัญหาสุขภาพ ได้แก่ รู้สึกว่าเหนื่อยง่ายและอ่อนเพลียอยู่เสมอ
และการพักผ่อนไม่เพียงพอ

ปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ได้แก่ ต้องการบริเวณบ้านสำหรับ
วิ่งเล่นหรือพักผ่อน ต้องการซ่อมแซมบ้านให้ดีขึ้น และรู้สึกที่บ้านไม่ถูกสุขลักษณะ

นักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานครประสบปัญหาส่วนตัวอยู่
ในเกณฑ์ "น้อยที่สุด" (ค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วง 0 – 1.49)

ปัญหาที่มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนมีดังนี้คือ

ปัญหาการเงิน ได้แก่ ต้องการให้ทางโรงเรียนจัดอาหาร
กลางวันในราคาถูก และรู้สึกว่าเงินเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิต

ปัญหาสุขภาพ ได้แก่ เป็นหวัดอยู่เสมอ รู้สึกว่าเหนื่อยง่าย
และอ่อนเพลียอยู่เสมอ และการพักผ่อนไม่เพียงพอ

ปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ไร้ที่พึ่ง ต้องการบริเวณบ้านสำหรับ
วิ่งเล่นหรือพักผ่อน ต้องการซ่อมแซมบ้านให้ดีขึ้น และรู้สึกว่าต้องการบ้านที่สุขสบายกว่าที่
เป็นอยู่ ✕

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาส่วนตัวจะเห็นแนวโน้มของปัญหา
ที่นักเรียนประสบกันก็คือ นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครประสบปัญหาตามลำดับ
มากน้อย คือ ปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ปัญหาการเงิน และปัญหาสุขภาพ ส่วนนักเรียนใน
โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานครประสบปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ ปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
และปัญหาการเงิน

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทั้ง 3 ด้านจะเห็นแนวโน้มของ
ปัญหาที่นักเรียนประสบกันก็คือ นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครประสบปัญหา
ตามลำดับมากน้อย คือ ปัญหาการเรียน ปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัว ส่วนนักเรียนใน
โรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานครประสบปัญหาสังคม ปัญหาการเรียน และปัญหาส่วนตัว

2. จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว

2.1 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียน
ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กับนักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร

✕ 2.1.1 นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีปัญหาการเรียน
มากกว่านักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
($t = 6.5817$)

✕ 2.1.2 นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมีปัญหาสังคมมาก
กว่านักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
($t = 4.2273$)

✕ 2.1.3 นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมีปัญหาส่วนตัวมาก
กว่านักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
($t = 14.5483$)

2.2 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนที่อยู่ใน

วัยก่อนวัยรุ่น กับนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น

2.2.1 นักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้นมีปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 6.2435$)

2.2.2 นักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น มีปัญหาสังคมมากกว่านักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 4.7040$)

2.2.3 นักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น มีปัญหาส่วนตัวมากกว่านักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.3153$)

2.3 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

2.3.1 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 7.5412$)

2.3.2 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาสังคมมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.8449$)

2.3.3 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาส่วนตัวมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.3861$)

2.4 เปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำกับนักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจสูง

2.4.1 นักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมีปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 6.0922$)

2.4.2 นักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมีปัญหาสังคมมากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 5.2941$)

2.4.3 นักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีปัญหาส่วนตัวมากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 12.2925$)

อภิปรายผล

ในการศึกษารั้วนี้ต้องการศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กับนักเรียนในโรงเรียนสาธิตใน กรุงเทพมหานคร ว่าแตกต่างกันเพียงใด เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลแล้วปรากฏว่า

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้เป็นการตรวจสอบสมมุติฐานข้อ 1 ซึ่งตั้งไว้ว่า

"นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครกับนักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร มีปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวในอัตราที่แตกต่างกัน" และผลจากการวิเคราะห์

ข้อมูล พบว่า นักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครมีปัญหาทั้ง 3 ด้านคือ การเรียน สังคม และส่วนตัว มากกว่านักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาค้นคว้าจึงสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครนั้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเป็นจำนวนน้อย จากกลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้วนี้พบว่า จำนวนนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีจำนวนเพียง 74 คน

ในจำนวน 230 คน นอกนั้นอยู่ในระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง 234 คน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 156 คน ประกอบกับนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีปริมาณการค่าที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงมีจำนวนน้อย จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 464 คน พบว่า 34 คนที่มีปริมาณการค่าที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง 238 คน ที่มีปริมาณการค่าที่มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง และ 192 คนที่มีปริมาณการค่าที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ส่วนนักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร จากกลุ่มตัวอย่าง 391 คน พบว่า ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีจำนวน 156 คน ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง 161 คน และผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 74 คน เมื่อพิจารณาถึงฐานะทางเศรษฐกิจของปริมาณการค่า พบว่า ในจำนวน 323 คน เป็นนักเรียนที่มีปริมาณการค่าที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง ปานกลาง 65 คน และต่ำ 3 คน จากสภาพกลุ่มตัวอย่างจะเห็นได้ว่านักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีจำนวนน้อยและประกอบกับปริมาณการค่าที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ

จึงเป็นผลให้นักเรียนประสบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว มากกว่านักเรียนในโรงเรียน
 สาขิตในกรุงเทพมหานครซึ่งส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและมีคามารถมีฐานะทาง
 เศรษฐกิจสูง ผลดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของ วัฒนา พุ่มเล็ก (2513 : 97) พบว่า
 นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำจะมีปัญหาเรื่องเงิน ปัญหาครอบครัว แผนอนาคต และการคบเพื่อน
 มากกว่านักเรียนที่มีผลการเรียนสูงร้อยละ .01 และจากการศึกษาของ ยุพิน นิสัยนัท
 (2515 : 85) พบว่า กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่มีคามารถมีฐานะทาง
 เศรษฐกิจต่ำ มีปัญหาการปรับตัวมากที่สุด //

2. ผลการวิเคราะห์เหตุผลเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ของ
 นักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น กับนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น

การวิเคราะห์เหตุผลในตอนนี้เป็นการตรวจสอบสมมุติฐานข้อ 2 ซึ่งตั้งไว้ว่า
 "นักเรียนที่มีอายุต่างกัน (วัยก่อนวัยรุ่นและวัยรุ่นตอนต้น) มีปัญหาการเรียน สังคม และ
 ส่วนตัวในอัตราที่แตกต่างกัน และผลการวิเคราะห์เหตุผลพบว่า นักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น
 มีปัญหาทั้ง 3 ด้านคือ การเรียน สังคม และส่วนตัว มากกว่านักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น
 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานและสอดคล้องกับเอกสารและการวิจัยในต่างประเทศและในประเทศ
 เป็นทวนว่า เฮิร์ลล็อก (Hurlock, 1959 : 264 - 267) กล่าวว่า วัยรุ่นตอนต้น
 เป็นช่วงที่เด็กจะมีความขัดแย้งกับพ่อแม่ ครู และเพื่อน เด็กในวัยนี้มีอารมณ์รุนแรง
 มากกว่าวัยที่ผ่านมาและรู้สึกว้าวุ่นว้าวุ่นมากทั้งในด้านชีวิตส่วนตัวและการงาน เนื่องจาก
 เขาคิดว่าผู้ใหญ่ไม่เข้าใจเขา ลักษณะของเด็กรุ่นนี้คือ ปิศาจจะไม่แน่นอน มีปัญหา
 และเป็นวัยที่ไม่มีความสุข ปัญหาของเด็กรุ่นก่อนต้นที่พบมากได้แก่ ปัญหาทางสังคม
 ปัญหาทางโรงเรียน ปัญหาทางบ้าน ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการเงิน ปัญหาอนาคต และปัญหา
 ทางศาสนา และจากการศึกษาของ วีกี เชียวูโร (2509 : 85 - 89) พบว่า
 เด็กรุ่นนี้มีปัญหาการเรียนเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนอันดับรองลงมาคือ การปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น
 และ นัตต์ (Nutt, 1972 : 650 - 4) ได้ทำการศึกษาปัญหาของนักเรียนชั้น 7 -
 12 พบว่า ระดับชั้นมีอิทธิพลต่อลำดับความสำคัญของปัญหานักเรียนด้วย

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้เป็นการตรวจสอบสมมุติฐานข้อ 3 ซึ่งตั้งไว้ว่า "นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ในอัตราที่แตกต่างกัน" และผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทั้ง 3 ด้านคือ การเรียน สังคม และส่วนตัวมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผลการศึกษาคงกล่าวจึงสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับเอกสารและการวิจัยทั้งในต่างประเทศและในประเทศ เป็นตนว่า จากการศึกษานี้ของ คิลล์ (1962 : 144 - 149) พบว่า เด็กที่เรียนดีจะมีความสามารถในการปรับตัวทางสังคมได้ ดีกว่าพวกที่มีผลการเรียนต่ำและเด็กที่เรียนดีจะมีความสามารถในการแก้ปัญหาด้านการปรับตัว ได้ดีกว่าพวกที่มีผลการเรียนต่ำ และจากการศึกษาของ ดีเซนา (Desena, 1964 : 145-149) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการปรับตัวของเด็กที่เรียนดี ปานกลางและต่ำ พบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีความสามารถในการปรับตัวได้ดีและรวดเร็วกว่าเด็กที่เรียนได้ปานกลาง หรือต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของทองพูล บุญอิง (2516 : 55) ได้ศึกษาถึงฐานะทางสังคมมีอิทธิพลต่อพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ฐานะทางสังคมมีอิทธิพลสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งในระดับชั้น ป.7 และ ชั้น ม.ศ.3 กล่าวคือ ผู้มีฐานะทางสังคมมีสูงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและมีผู้มีฐานะทางสังคมมีต่ำ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และจากการศึกษาของ วัฒนา พุ่มเล็ก (2513 : 97) ได้ศึกษานักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำจะมีปัญหาการเงิน ปัญหาครอบครัว แผนอนาคต และการคบเพื่อน มากกว่าพวกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนที่มีบิดามารคามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และนักเรียนที่มีบิดามารคามีฐานะทางเศรษฐกิจสูง

การวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้เป็นการตรวจสอบสมมุติฐานข้อ 4 ซึ่งตั้งไว้ว่า "นักเรียนที่มีบิการคามารคามี่ฐานะทางเศรษฐกิจต่างกันมีปัญหการเรียน สังคม และส่วนตัว ในอัตราที่แตกต่างกัน" และผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนที่มีบิการคามารคามี่ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมีปัญหทั้ง 3 ด้าน คือ การเรียน สังคม และส่วนตัว มากกว่า นักเรียนที่มีบิการคามารคามี่ฐานะทางเศรษฐกิจสูง ผลการศึกษาดังกล่าวจึงสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับเอกสารและการวิจัยทั้งในทางประเศและในประเศ เป็นต้นว่า จากการศึกษาของ โกวิก (Cowhig, 1964) ที่มาถึงอัตราพวที่ออกจากโรงเรียนก่อนเรียนสำเร็จ พบว่า อัตราสูงสุจะปรากฏในครอบครัวที่มีบิการคามารคามี่การศึกษาต่ำ และรายไดต่ำ ในเด็กระคัยอายุ 16 ปี พบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีบิการคามารคามี่ต่ำ สำเร็จจากโรงเรียนและรายไดต่ำ ปรากฏว่า 1 ใน 3 ต้องออกจากโรงเรียนก่อนเรียนสำเร็จ และในทางตรงข้ามเด็กเพียง 1 ใน 17 คน กอออกจากโรงเรียนก่อนเรียนสำเร็จเป็นผู้ที่มีบิการคามารคามี่จากโรงเรียนและมีรายไคสูง (Kowitz, 1968 : 27) จากการศึกษาของ ราห์แมน (Rahman, 1965 : 405) ก็พบว่าเด็กที่ออกจากโรงเรียนก่อนเรียนสำเร็จนั้น เนื่องมาจากสาเหตุหลายประการคือ ขาดทุนทรัพย์ จะซื้อหนังสือและสิ่งจำเป็นอื่น ๆ สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ ไม่มีเงินค่าเล่าเรียน สอบตก สุขภาพไม่ดี และการคมนาคมไม่สะดวก และจากการศึกษาของ เดลฟ (Delph, 1971 : 5028) พบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่มีรายไดต่ำจะมีการปรับตัวไม่ดี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของยุพิน นิสัยนัต (2515 : 85) ที่ไ้ศึกษาถึงองค์ประกอบทางานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของนักเรียน ป.ศ. ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ในจังหวัดพระนคร - ธนบุรี พบว่า กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และรายไคของบิการคามารคามี่ต่ำ มีปัญหการปรับตัวมากที่สุด

จากผลการศึกษาในครั้งนี้เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยของปัญหทั้ง 3 ด้าน คือการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภท พบว่า นักเรียนประสบปัญหอยุ่ในเกณฑ์ "น้อย" และ "น้อยที่สุด" ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ใ้พหัยนะของนักเรียนส่วนใหญเห็นว่ ปัญหเหล่านี้เป็นปัญหสำหรับนักเรียนบ้างแต่ไม่มากนัก แต่ถาพิจารณา

เป็นรายบุคคล จะพบว่า นักเรียนบางคนให้ความสำคัญของปัญหาในด้านการเรียน สังคม และส่วนตัว ในเกณฑ์ "มาก" และ "มากที่สุด" ซึ่งอาจจะเป็นสาเหตุให้เด็กต้องออกจากโรงเรียนก่อนเรียนสำเร็จได้ ดังนั้นควรจะได้มีการศึกษาเด็กเป็นรายบุคคลเพื่อหาทางช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบปัญหาย่างรุนแรงได้ทันที นอกจากนี้ยังมีสิ่งที่น่าสนใจมาพิจารณา คือ ปัญหาที่มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนเอง เช่น ปัญหาการเรียน โดดแก่ ไม่กล้าถามครูในสิ่งที่ตนยังไม่เข้าใจ รู้สึกไม่สบายใจเมื่อเรียนได้ไม่ดีเท่าเพื่อนและไม่ชอบเรียนบางวิชา ปัญหาสังคม โดดแก่ ต้องการครูที่ปรึกษาที่ดีเมื่อนักเรียนมีความไม่สบายใจ ต้องการไต่คุ้ยของและให้กำลังใจ รู้สึกว่าครูไม่เข้าใจความรู้สึกของนักเรียน ต้องการความรู้เกี่ยวกับการคบเพื่อน ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อนทางเพศและต้องการความรักและความเห็นใจจากบุคคลในวัย ปัญหาส่วนตัว โดดแก่ ต้องการให้ทางโรงเรียนจัดอาหารกลางวันในราคาถูก ต้องการงานเพื่อหาเงินพิเศษมาใช้จ่ายในการศึกษา รู้สึกว่าเหนื่อยง่ายและอ่อนเพลียอยู่เสมอ การพักผ่อนไม่เพียงพอ ต้องการบริเวณบ้านสำหรับวิ่งเล่นหรือพักผ่อน และต้องการชมเชยชมบอมนักเรียน ดังนั้นฝ่ายบริหาร ครู และบุคลากรควรจะได้คำนึงถึงปัญหาต่าง ๆ และความต้องการของนักเรียนประกอบกันเพื่อส่งเสริมความเข้าใจ จินตคติต่อกันและป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในภายหลัง

ส่วนแนวโน้มของปัญหาที่พบในครั้งนี้นักพอจะเป็นแนวทางในการช่วยเหลือนักเรียนและหาทางป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้ โดยจะสังเกตเห็นได้ว่า ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครนั้นนักเรียนประสบปัญหามากน้อยตามลำดับดังนี้คือ ปัญหาสังคม ปัญหาการเรียน และปัญหาส่วนตัว ดังนั้นในการจัดบริการแนะแนวควรจะได้คำนึงถึงความต้องการของนักเรียนในโรงเรียนแต่ละแห่งเป็นสำคัญ และในการศึกษาครั้งนี้ยังพบว่า วัย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันมีผลทำให้นักเรียนมีปัญหาทั้ง 3 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นการให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนที่มีปัญหาควรจะได้คำนึงถึงเหล่านี้มาพิจารณาประกอบด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าจะช่วยให้เห็นสภาพแนวโน้มของปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร และนักเรียนในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร พอที่จะเป็นแนวทางสำหรับการให้ข้อเสนอแนะดังนี้คือ

1. การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนควรจะได้คำนึงถึงปัญหาและความต้องการในทัศนะที่นักเรียนเห็นว่ามีความสำคัญ เช่น ต้องการครูที่ปรึกษาที่ใกล้ชิดกับนักเรียนมีความไม่สบายใจ ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับครอบครัวเพื่อนและเพื่อนต่างเพศ และต้องการให้ทางโรงเรียนจัดอาหารกลางวันในโรงอาหาร เพื่อจะได้จัดการโภชนาการที่ตรงตามวัตถุประสงค์
2. ควรจะนำผลการศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล เพื่อหาทางช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหา
มากได้ทันเวลาที่
3. ฝ่ายบริหาร ครู ผู้ปกครอง ควรจะได้คำนึงถึงปัญหาและความต้องการในทัศนะของนักเรียนบ้าง เพื่อจะได้หาทางป้องกันและแก้ไขปัญหาค่ที่จะเกิดขึ้น และเพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรจะได้ศึกษาถึงปัญหาในเรื่องนี้โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นจากครูและผู้ปกครอง เกี่ยวกับปัญหาของเด็กในระดับนี้ประกอบกับความคิดเห็นของเด็ก
2. ควรจะได้ศึกษาถึงปัญหาในเรื่องนี้โดยใช้แบบสอบถามในก้นอื่น ๆ เช่น สถานภาพการสมรสของบิดามารดา การอบรมเลี้ยงดู และบุคลิกภาพของเด็ก
3. ในการศึกษาครั้งต่อไป การแบ่งอายุควรจะได้แบ่งในหลายระดับมากกว่านี้ เช่น ระยะเวลาเด็กตอนปลาย เพื่อข้อมูลของปัญหาที่เฝ้าจะครอบคลุมปัญหาทั้งหมดโดยสมบูรณ์กว่านี้
4. ควรจะได้ทำการศึกษาปัญหาของเด็กระดับนี้ในโรงเรียนประเภทอื่นบ้าง เช่น โรงเรียนราษฎร์.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมลกรวี ๗ สงขลา "สัปดาห์แห่งการบริจาคหนังสือ" วารสารเทพาวัฒนธรรมหลวง ปีที่ 12 ฉบับที่ 137 พฤษภาคม 2515.

✓ กมลเพชร ฉัตรสกุล การศึกษาร่วมแบบองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษา ป.ศ. ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของวิทยาลัยกฎ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, ปริญญาทิพนธ์ กต.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 98 หน้า.

ทองกุล บุญอิง การศึกษาร่วมระหว่างสังคมมิติ มโนภาพแห่งตน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปริญญาทิพนธ์ กต.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 76 หน้า.

✓ ทิพวรรณ จันทร์พิญญาย ปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล จังหวัดจันทบุรี วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510, 68 หน้า.

ธีรศักดิ์ ศรีพรวิสิฐ การศึกษาร่วมแบบองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษา ป.ศ. ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของวิทยาลัยกฎในภาคใต้ ปริญญาทิพนธ์ กต.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 88 หน้า.

ประสิทธิ์ ภูมิเพชร การศึกษาร่วมแบบปัญหาทางการส่วนตัว สังคม การเรียนและความสนใจในอาชีพของนักเรียนช่วงกลปีที 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาลกับโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชนในเขตนครหลวงกรุงเทพ - ฉะบuri ปริญญาทิพนธ์ กต.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 76 หน้า.

มหากาไทย กระทรวง รายงานการวิเคราะห์ปัญหาเอกชน โรงพิมพ์สำนักทำเนียบ-
นายกรัฐมนตรี 2504, 33 หน้า.

มัลลิกา จิตรสุข การสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
วิทยาลัยครูอุตรธานี บริษัทวิทยุพิมพ์ กทม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
2506, 87 หน้า.

บุพิน นิสันต์ การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบค่านิยมคุณกิจ การปรับตัวและกิจกรรม
ในวิทยาลัยของนักศึกษา ป.กค. ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนสูงและต่ำของวิทยาลัยครูในจังหวัดระยอง - ชนบุรี บริษัทวิทยุพิมพ์
กทม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 115 หน้า.

วงศ์วา พุ่มเล็ก การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนที่ความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียน
ต่ำระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนเสาชิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ค.ม.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513 97 หน้า.

วที เป็หว่อไร การสำรวจปัญหาชีวิตและความสนใจของเด็กวัยรุ่น วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี
ค.เศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2509, 77 หน้า.

วรพณี จรัสตระกูล ปัญหาของวัยรุ่น วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะเศรษฐศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2509, 69 หน้า.

สมนึก บำรุง "บทบาทของการแนะแนวในการพัฒนาประเทศ" วารสารแนะแนว ปีที่ 7
ฉบับที่ 27 มิถุนายน - กรกฎาคม 2516.

สมพร บัวทอง "การศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก" เอกสารแนะแนวการศึกษา
และอาชีพ ฉบับที่ 4 กองเผยแพร่การศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2509,
34 หน้า.

- ✓ สมศักดิ์ ประจักษ์ การสำรวจปัญหาและความต้องการของเด็กไทยชั้นประถมศึกษาชั้นมัธยมศึกษา การศึกษา วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จ.บุรีรัมย์ ปรินธิพนธ์ กศ.ม.
- ✓ จรัสดี ชัยโอกาส "บริการแนะแนวกับการแก้ปัญหของโรงเรียนประถมศึกษาศึกษา" วารสารแนะแนว ปีที่ 4 ฉบับที่ 14 กรกฎาคม - กันยายน 2513.
- ✓ สวัสดิ์ บรรเทิงสุข การสำรวจปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2509 ในโรงเรียนสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปรินธิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511, 227 หน้า.
- ✓ สุรางค์ ไควตระกูล การวิจัยปัญหาของชีวิตในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2504, 19 หน้า (โรเลีย).
- อุภา แลากรัย สาเหตุของการไม่ทำการบ้านส่งครูของเด็กเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยาลัยเทคโนโลยีศรีนครินทร์ 2514, 54 หน้า.
- ✓ Astin, A.W., "Personal and Environmental Factors Associated with College Dropout Among High Aptitude Student" Journal of Educational Psychology; 55 : 219 - 227, 1964.
- Carr, James Francis, "The Problem Area of a Selected Group of Student at Florida State University as Indicated by The Mooney Problem Checklist" Thesis Abstract Series, School of Education, Indiana University, 1956, pp. 93 - 97.
- Delph, Donna Jean, "The Relationship of Personal and Social Adjustment and Academically Related Interests to the School Success of Smith - Grade Children From Low Income Homes" Dissertation Abstracts 31 : 5028, 1971.
- ✓ Desena, Paul A., "The Role of Consistency in Identifying Characteristics of Three Levels of Achievement," The Personal and Guidance Journal 43 : 145 - 149, October, 1964.
- ✓ Edwards, Allen A., Experimental Design in Psychological Research, Rinehart Company, Inc., New York, 1950, pp. 446.

✓ Ferguson, George A., Statistics Analysis in Psynology and Education
McGraw - Hill Book Company, New York, 1966, pp. 466.

Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, Valails,
Feffer and Simons Private Ltd., Bombay, 1966 pp. 491.

✓ Garrison, Karl C, Kingston, Albert J. and McDonald Arthur S.,
Educational Psychology, Vakils Feffer and Simons Private Ltd.,
1964.

* Gill, L.J., "Some Nominatellethual Correlates of Academic
Achievement Among Mexican Secondary School Students,"
Journal of Educational Psychology, 53 : 144 - 149, March,
1962.

* Gronlund, Sociometry in the Classroom, Harper, New York, 1959, pp. 340

Guilford, J.P., Fundamental Statistic in Psychology and Education,
McGraw-Hill, Inc., New York, 1965, pp. 605.

Hurlock, Elizabeth B., Adolescent Development, McGraw - Hill,
New York, 1949, pp. 566.

Hurlock, Elizabeth B., Developmental Psychology, McGraw - Hill,
New York, 1959, pp. 645.

✓ Johnson, Russel M. "A Comparison of Gifted Adolescents from High and
Low Socioeconomic Backgrounds on School Achievement and
Personalit Traits" Dissertation Abstracts, 27 : 3326 April,
1967.

Kowitz, T.G. and Kowitz N.G., "Operating Guidance Services for the
Modern School", Holt, Rinehart and Winston, Inc., New York,
1968, pp. 276.

Nutt, Monna La Velle, "Analysis of Student and Teacher Recordings
of Adolescent Problems," Disseration Abstracts International,
33 : 650 - A, August, 1972.

✓ Percival, Symonds M. "Life Problem and Interest of Adolescents,"
School Review, 44 : 506 - 518, September, 1956.

{ Phelps, Neal Robert, "Teacher and Student Perceptions of Problems
of Adolescents in A Rural Kansas School District,"
Dissertation Abstracts International 33 : 3303 - A January,
1973.

Rahman, Syed Abbur, "An Investigation of the Extent and Causes of Dropout in Class VII through X of the Secondary Schools of Dacca, East Pakistan during 1965," Dissertation Abstracts, 28 : 405, 1967.

✓ Sanderson, Herber, Basic Concepts in Vocational Guidance, McGraw-Hill Book, Company, Inc., New York, 1954, pp. 290

Unesco, "A Review of Studies on Educational Wastage and Staynation" in Technical Seminar on Wastage and School Dropouts Bangkok, 1966.

ภาคผนวก ก.

ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามปัญหา

ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว

ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t
1. ปัญหาการเรียน									
1	2.34	21	2.77	8	4.87	7	5.82	4	5.02
2	2.97	22	5.18	9	2.01	8	3.70	5	3.60
3	2.70	23	3.37	10	4.51	9	3.43	6	4.59
4	3.44	24	2.22	11	2.70	10	4.00	7	3.08
5	4.75	25	3.21	12	2.90	11	4.75	8	4.34
6	5.70	2. ปัญหาสังคม ก. ปัญหาความสัมพันธ์กับครู		13	5.03	12	4.60	9	4.83
7	2.29			14	3.66	13	4.11	10	4.39
8	3.70			15	3.79	14	6.11	11	2.82
9	3.02			16	3.58	15	3.81	12	5.97
10	2.22	ข้อที่	ค่า t	17	4.20	16	2.82	13	2.69
11	2.87	1	3.97	18	7.62	17	2.51	14	3.48
12	2.34	2	5.41	ข. ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อน		18	3.80	15	4.48
13	2.31	3	6.29			19	4.00	16	5.08
14	3.60	4	4.40	ข้อที่	ค่า t	20	3.77	17	4.92
15	2.62	5	3.91	1	4.39	ค. ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน		18	3.52
16	2.85	6	2.85	2	3.38			19	2.55
17	3.79	7	4.64	3	3.10			20	4.80
18	3.08			4	4.81	ข้อที่	ค่า t		
19	5.43			5	3.22	1	2.46		
20	2.16			6	4.02	2	4.59		
						3	4.82		

t .05 = 1.960

t .01 = 2.576

ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว (ต่อ)

ข้อที่	ค่า t	ข้อที่	ค่า t
3.ปัญหาส่วนตัว		6	3.84
ก.ปัญหาการเงิน		7	3.89
1	4.00	8	2.20
2	3.29	9	3.48
3	2.53	10	2.60
4	3.91	11	2.91
5	4.07	12	2.58
6	4.06	ค.ปัญหาเกี่ยวกับ	
7	4.00	ที่ขยออาศัย	
8	4.93	ข้อที่	ค่า t
9	5.10	1	2.00
10	5.48	2	2.43
11	5.00	3	4.45
12	4.14	4	2.33
13	2.68	5	3.58
ข.ปัญหาสุขภาพ		6	2.56
ข้อที่	ค่า t	7	3.56
1	2.89	8	3.05
2	3.81	9	6.20
3	2.97	10	5.71
4	4.60		
5	3.41		

$$t .05 = 1.960$$

$$t .01 = 2.576$$

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถามปัญหาการเวียน สังกม และส่วนทัว ,

แบบสอบถามปัญหาเด็กเรียน

ผู้วิจัยมีความประสงค์จะทำการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว ของนักเรียน เพื่อจะได้ทราบว่าการเรียนกำลังประสบกับปัญหาในด้านต่าง ๆ เป็นลักษณะใดเพียงไร ผลที่ได้จากการตอบคำถามนี้จะใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียน จะให้ขยายความทางท้ายหลักและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ที่นักเรียนกำลังประสบอยู่ ดังนั้นจึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียนช่วยตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ผู้ตอบไม่ต้องลงชื่อ

ลักขารัตน์ หล่อวรรณ

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. ให้นักเรียนเติมข้อความลงในช่องว่างที่กำหนดไว้เกี่ยวกับ กาย ใจ ใจของ นิสิตการรวมกัน และผลการสอบในครั้งสุดท้าย (ปีการศึกษา 2516)

2. ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ในตารางคำตอบที่กำหนดให้ ข้อความที่กล่าวถึงเป็นปัญหาทางด้านการเรียน สังคม และส่วนตัว ขอให้นักเรียนอ่านข้อความ ความหมายรอบคอบแล้วพิจารณาว่า เรื่องนี้เป็นปัญหาแก่เด็กเรียนมากน้อยเพียงใด ตามลำดับคือ

5	=	มีปัญหามากที่สุด
4	=	มีปัญหามาก
3	=	มีปัญหาปานกลาง
2	=	มีปัญหาเล็กน้อย
1	=	มีปัญหาเอบที่ล็ก
0	=	ไม่มีปัญหาเลย

ตัวอย่าง

รู้สึกว่าการเรียนซ้ำไปห้เบื่อ
ตา

มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่มี เลย
✓					

เกณฑ์ 1

รายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียน

โปรดเติมข้อความลงในช่องว่างตามความเข้าใจจริง

อายุ ปี

ผลการสอบได้ปีการศึกษา 2516

รายชื่อรวมข้างนี้ เปรียบเทียบ มาแล้ว ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐

บาท

เกณฑ์ 2

รายการต่อไปนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ โปรดอ่านข้อความแล้วกา

เครื่องหมาย ✓ ความถูกต้องของงาน

1. ปัญหาการเรียน

- ✓ 1. รู้สึกว่าไม่ตั้งใจเรียนเท่าที่ควร
- ✓ 2. รู้สึกว่าเข้าใจบางเรื่องยาก
3. เรียนไม่ทันเพื่อนในเรื่องวิชาการบ้างโรงเรียน
- ✓ 4. ชอบคิดเรื่องอื่นไปเรื่อย ๆ
- ✓ 5. รู้สึกเบื่อหน่ายการเรียน
- ✓ 6. ไม่ชอบเรียนบางวิชา
- ✓ 7. ไม่กระตือรือร้นในการเรียน
- ✓ 8. ไม่มีสมาธิในตอนที่เรียน
- ✓ 9. รู้สึกว่าเรียนช้าไม่ทันเพื่อน
- ✓ 10. ไม่รู้จักการแบ่งเวลาให้เหมาะสม
- ✓ 11. รู้สึกว่าสิ่งที่เรียนไม่ใช่ว่าประโยชน์
- ✓ 12. รู้สึกเบื่อเพื่อนที่เรียนเก่ง ทำให้เสียเวลา

ด้วย

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีเลย

	มาก มาก	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่มี เลย
13. รู้สึกว่าทิกเลขไอ้จ๋า						
14. ไม่กล้าถามครูในสิ่งที่ตนยังไม่เข้าใจ						
15. ไม่มีเวลาทำการบ้านและทบทวนบทเรียน เพียงพอ						
16. รู้สึกว่าความจำไม่ดี						
17. มีกมลจำเป็นเหตุให้เข้ามาโรงเรียนสาย เป็นประจำ						
18. เสียเวลาในการเดินทางระหว่างบ้านและ โรงเรียนมาก						
19. บริเวณห้องเรียนมีสิ่งรบกวนทำให้ไม่มีสมาธิ ในการเรียน						
20. รู้สึกไม่สบายใจเมื่อเรียน ได้ไม่คู่เท่าเพื่อน						
21. ต้องขาดเรียนเนื่องจากเครื่องแบบนักเรียน มีไม่เพียงพอ						
22. มีปัญหาในการเรียน เนื่องจากใบมีดอุปกรณ์ ในการเรียนเพียงพอ						
23. ต้องขาดเรียนเนื่องจากความห่างบ้าน						
24. การไปภายนอกจะเข้านั่งไม่ดีเท่าที่ควร						
25. มีปัญหาเกี่ยวกับการฉวยตัก						
2. ปัญหาสังคม						
2.1 ปัญหาความสัมพันธ์กับครู						
1. ต้องการให้ครูยกย่องและให้กำลังใจ						
2. ต้องการครูที่ปรึกษาที่ดีเพื่อกับเรียนมีความ ไม่สบายใจ						

	พหุ ทุก	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด	ไม่มี เลย
3. รู้สึกว่าครูไม่เข้าใจความรู้สึกของนักเรียน						
4. ครูบางคนให้การรับฟังจากเกินไป						
5. รู้สึกว่าครูให้งานที่ไม่เหมาะสม						
6. รู้สึกว่าครูเกี่ยวข้องเรื่องการเรียนมากเกินไป						
7. รู้สึกว่าครูเข้มงวดกวดขันเกี่ยวกับความ ประพฤติมากเกินไป						
8. รู้สึกว่าครูไม่สนใจรักเร้าเท่าที่ควร						
9. รู้สึกว่าครูบางคนโกรธโดยไม่มีเหตุผล						
10. รู้สึกว่าไม่ได้รับความยุติธรรมจากครู						
11. รู้สึกไม่ชอบครูบางคนในโรงเรียน						
12. รู้สึกไม่พอใจวิธีการลงโทษของครูบางคน						
13. รู้สึกว่าครูไม่ให้โอกาสแสดงความคิดเห็น เท่าที่ควร						
14. รู้สึกว่าครูไม่ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน						
15. รู้สึกว่าครูบางคนดูจากจนนักเรียนกลัว						
16. ครูบางคนชอบเล่าเรื่องไม่จริงของนักเรียนให้ ผู้อื่นฟัง						
17. ครูบางคนลำเอียงในการให้คะแนน						
18. รู้สึกว่าครูปล่อยปละละเลยนักเรียน						
2.2 <u>ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อน</u>						
1. ต้องการความรู้เกี่ยวกับการคบเพื่อน						
2. ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อน ต่างเพศ						

	พหุ ผล	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ผล	ไม่มี ผล
3. ไม่ชอบทั้งความทุกข์และของเสีย ๆ						
4. รู้ดีกว่าเพื่อน ๆ ไม่เข้าใจในตน						
5. ชอบเพื่อนสนิทที่ไว้วางใจได้ในโรงเรียน						
6. รู้ดีกว่าเพราะชอบคนไปหักห้ามเพื่อน						
7. รู้ดีกว่าใครง่ายเมื่อไปทะเลาะถกเถียง						
8. ได้รับการดูหมิ่นจากเพื่อน						
9. รู้ดีกว่าคนอื่นเกี่ยวกับความรู้สึกของตัวเอง						
10. รู้สึกประหลาดเมื่ออยู่คนเดียว เพื่อนจำเยอะมาก						
11. เพื่อน ๆ ชอบถกเถียงกันอยู่เสมอ						
12. ต้องการใครเพื่อนสนิทมากกว่านี้						
13. เพื่อน ๆ มักจะหาเรื่องทะเลาะกับคนอื่น						
14. รู้ดีกว่าคนอื่น ๆ ที่อยู่ในกลุ่มเพื่อน						
15. เพื่อน ๆ ชอบนิพนธ์กันอยู่เสมอ						
16. ชอบนั่งคิดถึงคนอื่น						
17. รู้ดีกว่าคนอื่นเมื่ออยู่คนเดียว ผิดตรงข้าม						
18. ต้องการมีเพื่อนต่างเพศ						
19. เพื่อน ๆ มักจะล้อเลียนเรื่องน่าอายของตน อยู่เสมอ						
20. ชอบทำงานคนเดียวมากกว่าทำงานเป็นกลุ่ม						
2.3 ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในวัย						
1. รู้ดีกว่าคนอื่นเรื่องอุปการะช่วยเหลือคนอื่น						
2. รู้ดีกว่าคนอื่นหรืออุปการะช่วยเหลือคนอื่น						

3. รู้สึกว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่ให้ความ
แน่นอนในการยอมรับฉัน
4. รู้สึกว่าชีวิตภายในบ้านไม่มีความสุข
5. รู้สึกว่าต้องรับผิดชอบงานในบ้านมากเกินไป
6. รู้สึกว่าไม่ได้รับความยุติธรรมจากพ่อแม่
หรือผู้ปกครอง
7. ต้องการความรักและเอาใจใส่จาก
บุคคลในบ้าน
8. บุคคลในบ้านขาดความเข้าใจ
9. มีความเห็นไม่ตรงกันกับบุคคลในบ้านอยู่เสมอ
10. ต้องการให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองให้โอกาส
ในการแสดงความคิดเห็นมากกว่านี้
11. พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่ให้โอกาสไปเที่ยว
กับเพื่อน
12. รู้สึกว่าตนเองไม่ได้รับความสำคัญในบ้าน
13. รู้สึกว่าไม่มีอิสระในการตัดสินใจ
14. รู้สึกไม่สบายใจเมื่อตนเองได้รับการยกย่อง
ชมเชย
15. รู้สึกไม่พอใจที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองคาดหวังความ
สูงเกินกว่าความเป็นจริง
16. รู้สึกไม่พอใจที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองคาดหวังความ
ต่ำกว่าความเป็นจริง

มาก ในที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุดในที่สุด	ใจดี เลย

12. ขาดแคลนเงินทุนเพื่อการกีฬา

13. ต้องการให้ทางโรงเรียนวัดกลางวัง
ในราคาถูก

3.2 ប្រែប្រួលភាព

1. รู้จักหาหน่อขายและถัก เพื่อขายอยู่เสมอ
2. การพักผ่อนไม่เพียงพอ
3. รับประทานอาหารไม่ไ้รสักส่ว
4. เล่นกีฬาไม่ไ้เพราะร่างกายไ้แข็งแรง
5. รู้จักควบคุมใจไม่รักเขา
6. รู้จักควบคุมใจไม่รักเขา
7. หาเงินบ่อย ๆ
8. เป็นหวัดอยู่เสมอ
9. เป็นผู้นำหนัก
10. เป็นโรคผิวหนังอยู่เสมอ
11. ีความกลัวอยู่เสมอ
12. รู้จักทำบุญตัวเองอยู่เสมอ ๆ

3.3 ปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

1. สิ่งของในบ้านอยู่ในเขตที่มีโจรบุรุษชุกชุม
2. ที่ตั้งของบ้านอยู่ในที่แคบ ระบายน้ำไม่สะดวก
3. รูปร่างที่อยู่วาคล้ายกับแค
4. รูปร่างบ้านจากความเป็นไปไม่สะดวก
5. รูปร่างบ้านไม่ถูกสุขลักษณะ
6. รูปร่างไม่พอใจการจัดบ้านเก่าที่ไม่เป็นระเบียบ
7. รูปร่างไม่พอใจในเฟอร์นิเจอร์ เพราะอาจสภาพของบ้าน
8. กองการบริเวณบ้านสำหรับวิ่งเล่น หรือพักผ่อน
9. การตกแต่งแบบบ้านให้ดีขึ้น
10. รูปร่างกองการบ้านให้สวยงามกว่าที่เป็นอยู่